ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. ÁPRILIS 21. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM

A KORHATÁR ELTÖRLÉSE UTÁN

SZERETETOTTHON

FARKAS L 93

Orbán Viktor a Fidesz új tagjai körében

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Berényi Ottó
Bodnár Gyula
Fekete Gyula
Galambos Szilveszter
G. Szabó Judit
Kaposy Miklós
Körmendi János
Mátyás István
Walter Béla
Wéber Tamás
Zsila Ákos

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Farkas Lajos
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Jókó Csaba
Lakatos Ferenc
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán

ALFÖLDI IMRE:

VESZÉLYCIKI

Főszerkesztőnk tiszte, hogy vezércikizzen. Kanadába ki nem utazott tudósítónk viszont helyszíni beszámolót küldött a veszélyelhárító Nagy Találkozóról, a Clinton–Jelcin rohammegbeszélésekről (ötven téma egy nap alatt!). Íme a beszámoló, Made in Kinizsi utca, vagy ahogy az amerikai kontinensen ejtik: Kájnájzi street, Hungary:

Megfelelő telefonkapcsolat híján, szovjet gyártmányú postagalambbal küldöm a beszámolót. Mikor az orosz elnök kilépett a repülőgép ajtaján, s meggyőződött, hogy oda van tolva a lépcső, első kérdése így szólt a fogadókhoz:

– Van dollár?

Az amerikai elnök, Bill Clinton, körbemutatott a városra:

– Van couver!

Sok ellentmondó hír után Jelcin elnök harsány „harasóval" ízesítette az első percek hangulatát. Nyilvánvalóvá lett, hogy a találkozónak más, negyvenkilenc téma közt, ezt a dollársegély-ügyet kell *tisztáznia*. Ki mennyit, miért s mikor. Már csak a (n)agymosást követő *tisztázás* és *centripetálás* volt hátra, hogy az elsők között a Magyar Köztársaság által felajánlott nagyarányú szolidaritás és nullszaldó után mi erősítheti még Borisz Jelcin elnöki pozícióját, az április végi népszavazás előtt.

Még a Gorbacsov elnöksége idején tett nyugati körútja alkalmával, Boriszt a bulvársajtó egyszerűen „kommunista Borisszának" minősítette, agyondicsérvén vele szemben Gorbit. Tudni vélték az időt, hogy az akkor még másodrendű vendégként is harmadrendűen fogadott B. J. egy fenegyerek, s ettől beteg. Nem oké!

Gorbacsov után ez a rágalom megszűnt a kedves, talpig demokrata, segítséget váró, megsegítendő, kiváló reformista-piacgazdaságos Jelcin elnök ellen, csak pénzt ne kérjen, mert az ciki. De a birtoklása alatt szunnyadó *atomtöltetek* is cikik, *veszélycikik!* Az amerikai bulvársajtó most megírta, hogy ez a volt kommunista moszkvai párttitkár nem is kommunista, rá a Zétényi-lex nem alkalmazható. Nem is beteg, megvédte a sztálinista puccsisták ellen Gorbacsovot is, aki viszont nem védi őt, mert következetes. Jelcin előzékenyen átvette tőle az elnöki tisztet, meg az összes fő- és altisztet, közkatonát, kik elzárták a visszarendező-pályaudvar felé vezető utat. Kanadába indulása előtt, Jelcin az utolsó pillanatig nem kívánta levenni az atombomba indítógombjáról az ujját. Háthа megnyomódik, vagy elfeketézi valaki, valamelyik szomszédos KGST-kirakodón, hamis vodka és kimerült Sokol-akkumulátor eladása közben. Az USA ettől megilletődött, és a kért 160 milliárd dollársegélyből megígért 600-700 milliót, vagy egymilliárdot, majd meglátja még, hogy mennyit.

A nyomógomb lévén a fő veszély, tudni vélték, hogy pénz vagy lesz vagy nem, vagy ennyi vagy annyi, attól függően, hogy marad-e Jelcin ujja a gombon. Clinton elnök is kijelentette sajtolt értekezletén, hogy Jelcin elnök érdemeire tekintettel, vagy így lesz vagy úgy, de valahogy. Kérte, a Hetek is szálljanak be, de ha Borisz nem mond le a Kurilli-szigetekről, akkor csak *ilyen* lesz (mutatta), *jen* helyett. Nehéz ügy! Amellett, az USA-nak a Szovjetunió *volttá nyilvánítása* óta nincs főellensége, ennek hiányában a hadiiparnak rendelése. Ha nincs főellenség, csinálni kell, addig kell tömni a volt baráti ellenséget apró morzsákkal, míg lábra kap, és fejre lő. Világos: *veszélyciki!*

Az oroszországi gondok régiek. Hruscsov 1959-ben nagy beszédet mondott Kijevben, százezrek előtt. Kijelentette, hogy húsz éven belül utolérik, sőt megelőzik az Egyesült Államokat. Óriási ováció, csak egy muzsik kiáltott föl az emelvényre: – Ne előzzük meg, Hruscsov elvtárs, csak érjük utol! – De igen, megelőzzük! – De ne, ne előzzük!

A gyűlés végén Hruscsov odahívatta magához a renitens állampolgárt: – Ne legyünk kishitűek, elvtárs! Megelőzzük őket! – De ne, ne előzzük meg, Nyikita Szergejevics, csak érjük utol! Mert ha megelőzzük, rögtön látják, hogy hátul milyen lukas a nadrágunk!

Az illető polgártárs ezután jó pár évet ült a lukán, hogy ne látszódjék.

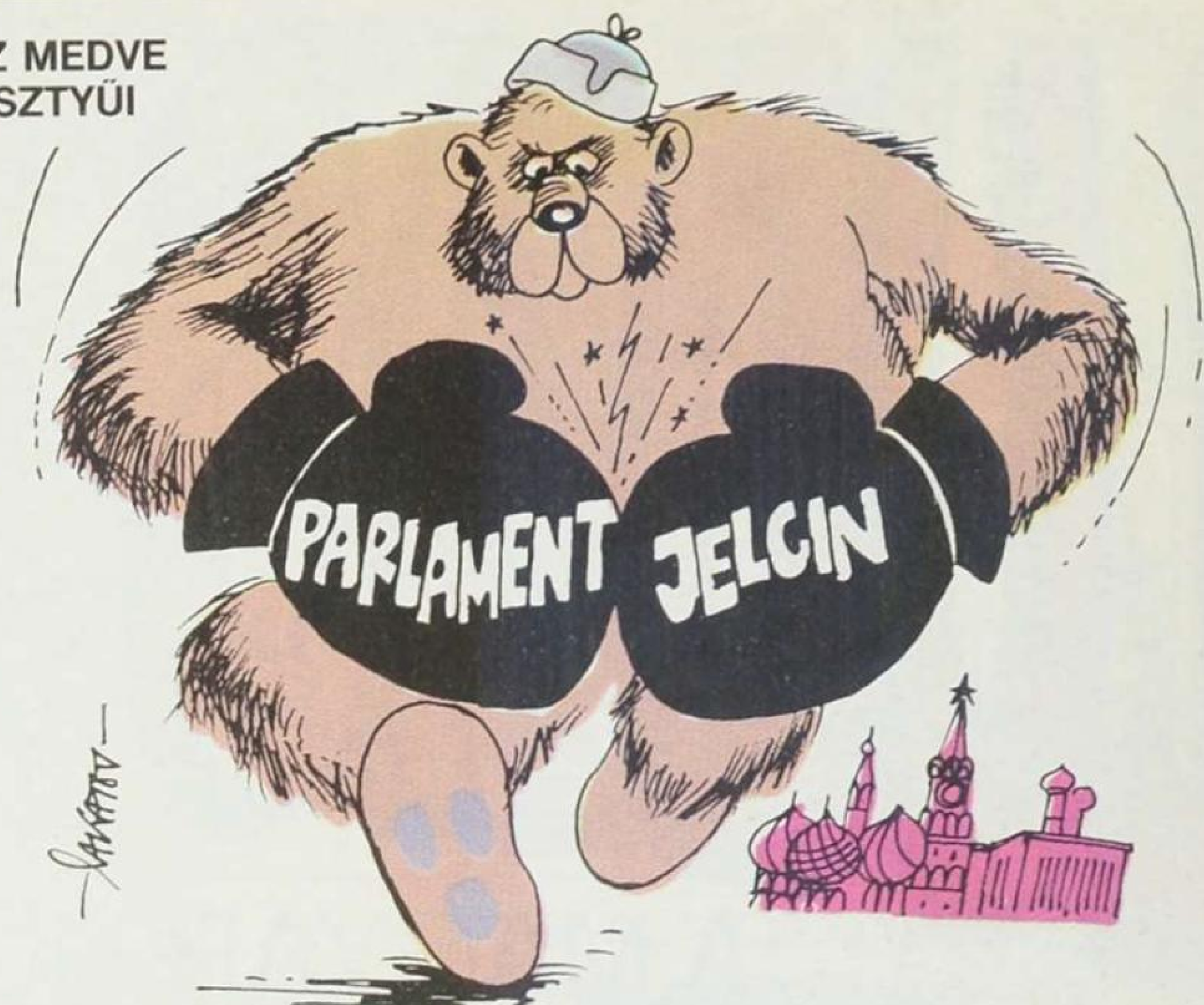
Saját helikoptert is ígért Nyikita minden szovjet állampolgárnak. Megint akadt nyílt ellenzője: – Minek az nekünk? Legyen jó az élet, lehessen kapni mindent, legyen béke, nyugalom!

– Azért a helikopter is kell! – tartotta álláspontját Hruscsov. – Mert, például, el tudja képzelni, elvtársam, milyen jó dolog az, ha maga itt Kijevben azt hallja, hogy Volgográdban gyufát és mahorkát osztanak, csak beül a helikopterébe, s máris odarepülhet, *sorba állni?*

A nagy találkozó tehát megvolt! Clinton és Jelcin egymást segítik temetni a múltat. (Csak az nem tiszta még, ki temeti a holtakat a Balkánon?) Jelcin megígérte, hogy... Meg azt is, hogy... Clinton is megígérte, hogy minden orosz gyorsfutó indításakor felmutatnak nekik a hátuk mögött egy Sztálin-képet, hogy rá tekintve, *rémült meneküléssel* érjenek a leggyorsabban célba. A növekvő jóléttől pedig Szergej Bubka még az eddigieknél is nagyobbat fog ugrálni örömében.

– Dollár jeszt? – kérdezték a hazájába visszatért Jelcin elnököt, a repülőtéren. – Jeszt, egymilliárd hatszázmillió! Nem sok, de ami kell, ahhoz képest elég kevés. Malenkij robotra nem használható föl, *rabot nyet,* ne is lássak politikai *rabot!* S akkor lesz minden! Szavazzanak, orosz testvéreim: fej vagy sírás?

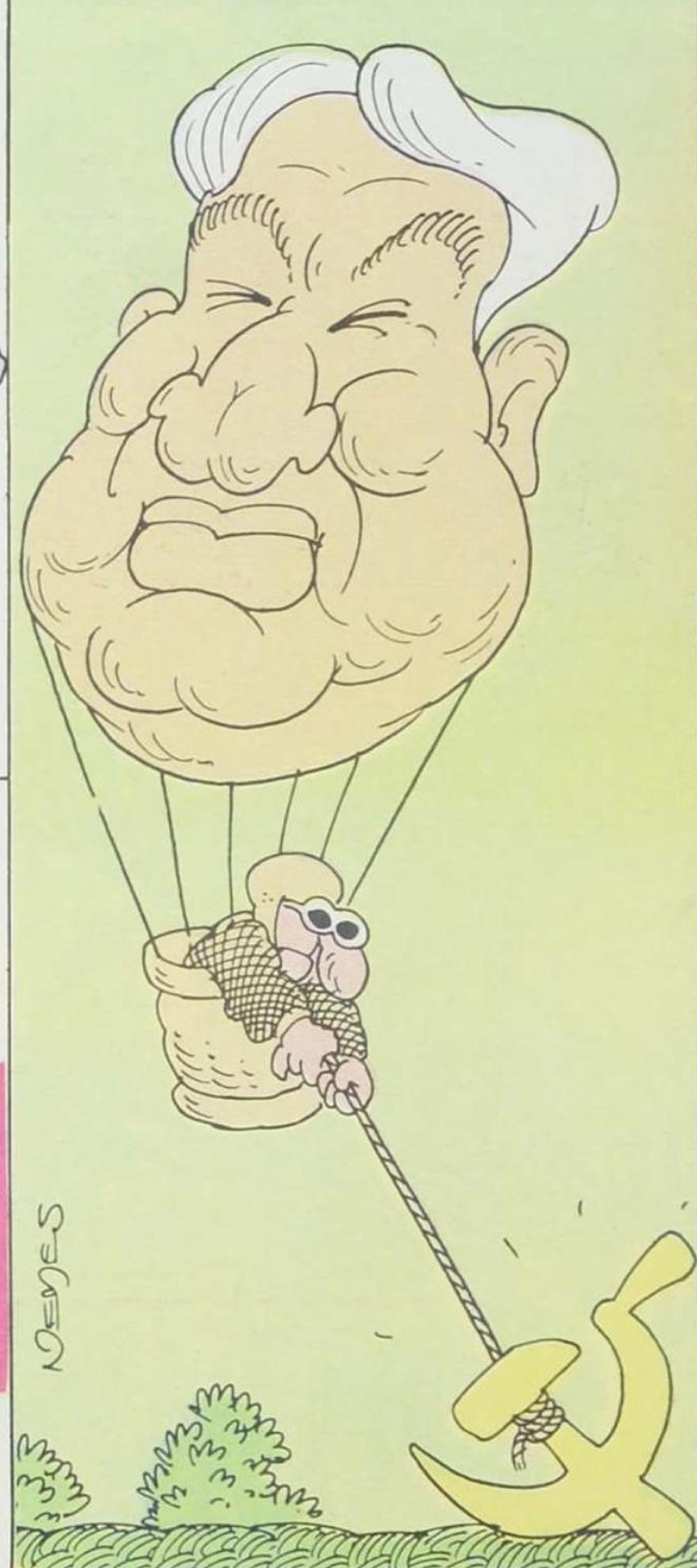
AZ OROSZ MEDVE BOKSZKESZTYŰI

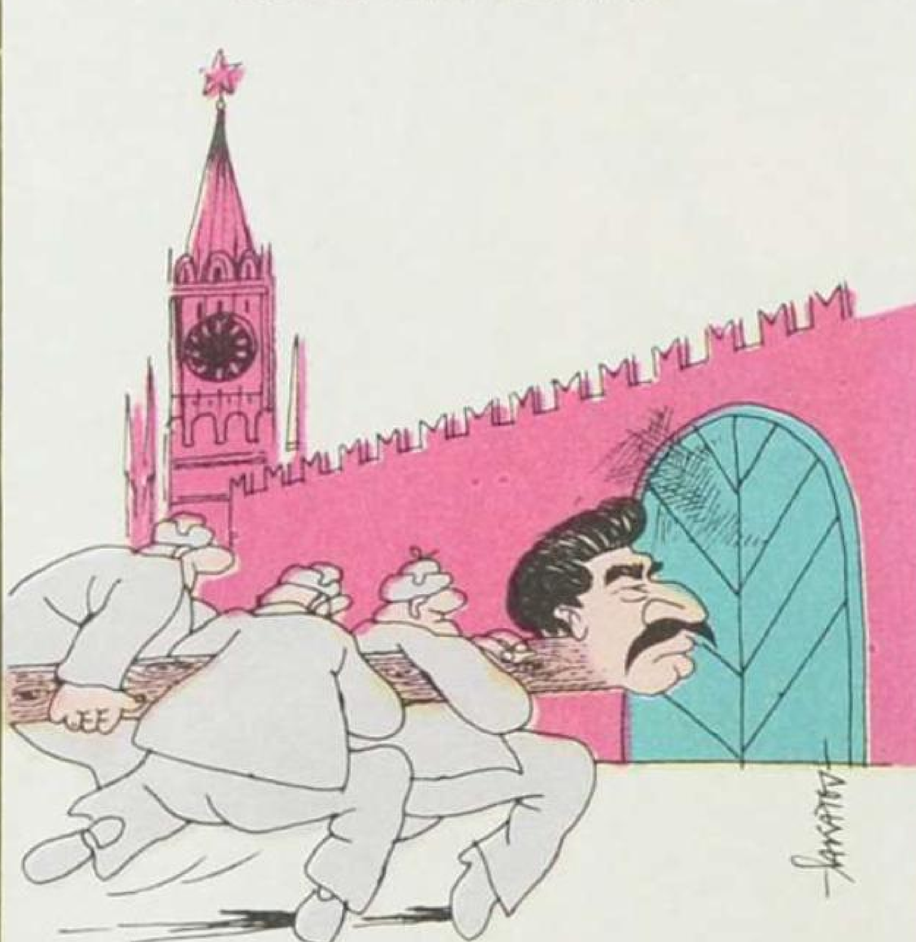
CLINTON TÁMOGATJA JELCINT

HORGONYT FEL!

BOLSEVIK ROHAM

GULLIVER OROSZORSZÁGBAN

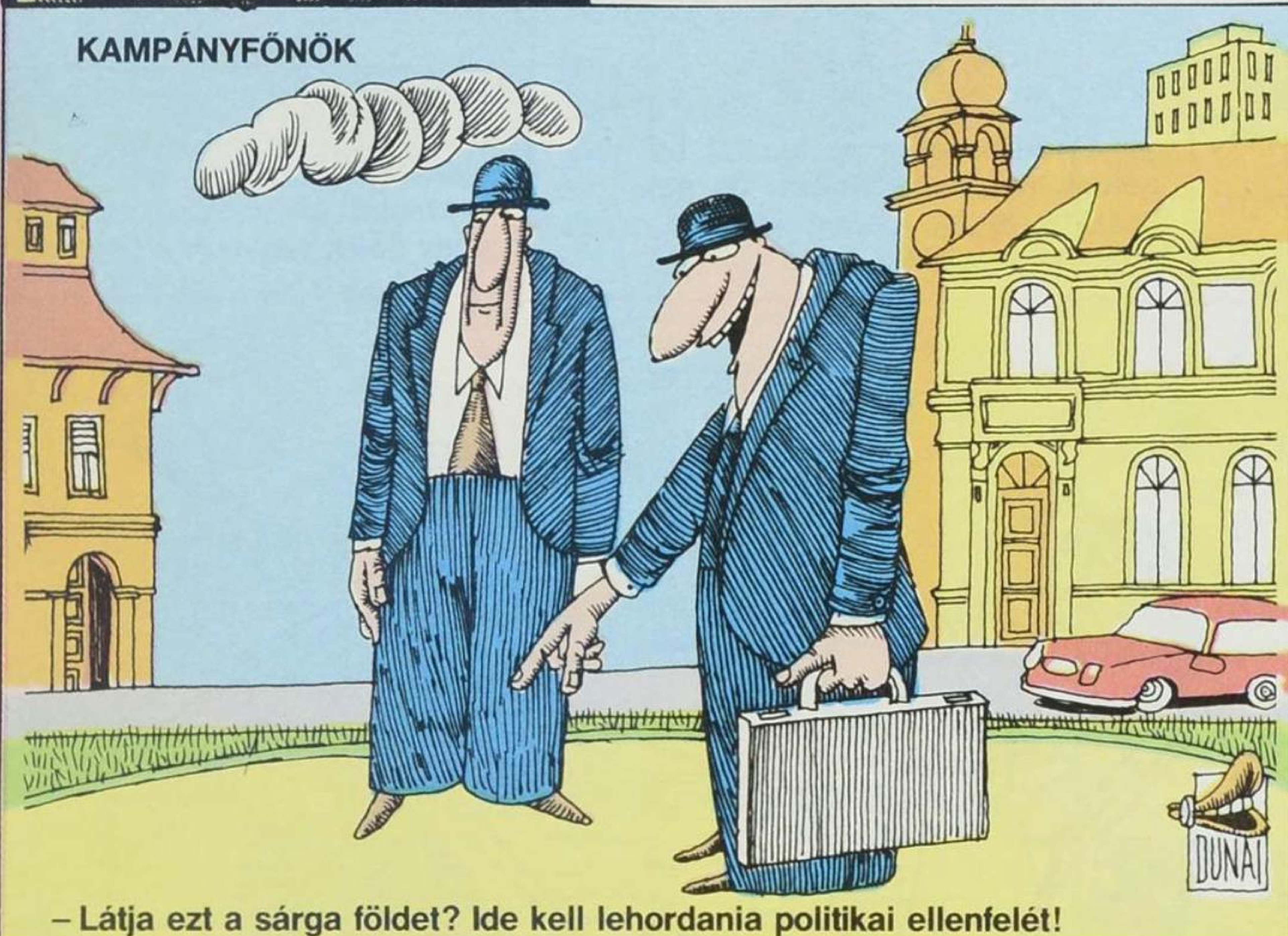

ARCTALAN PÁRT

– Szóval megint igazat mondtál...!

KAMPÁNYFŐNÖK

– Látja ezt a sárga földet? Ide kell lehordania politikai ellenfelét!

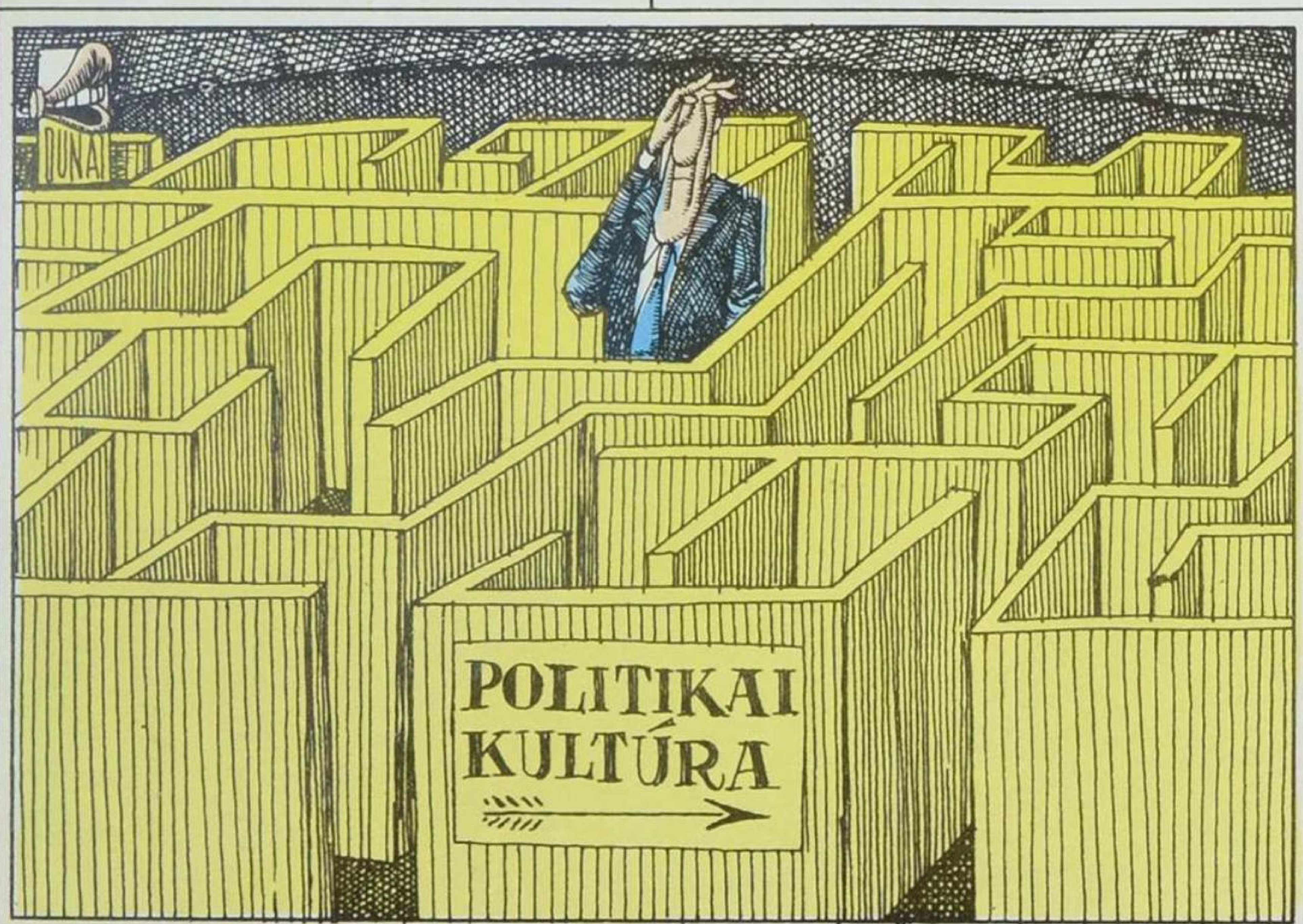
MAGYAR ÚT (MENTÉN)

KÖZELEDIK A VÁLASZTÁSI HARC

– Na, én megyek!

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Szaporodunk!

Egyelőre sajnos nem a népszaporulat ível felfelé. Nem gyermekeink száma emelkedik, hanem miniszterelnök-jelöltjeink vannak egyre többen. Nálunk egy főre hovatovább több kormányfő jelölt esik, mint a legfejlettebb nyugati demokráciákban.

A jelöltek politikai és fizikai súlya persze korántsem azonos. Így aztán akire – mondjuk – Orbán Viktor jut, még elviseli valahogy. De az a fő, akire Torgyán József esik – megnézheti magát...

Úgy döntöttem, idejekorán jelentkezem a nemes vetélkedőre. Nem várom meg, míg sokmilliomodik jelöltként a sor végéről indulhatok a választók kegyeiért. (Akik – gyanítom – hovatovább kevesebben lesznek, mint a választottak.)

Ezennel közkinccsé teszem a választási programomat.

Ha én leszek a miniszterelnök azonnal intézkedem, hogy

– a fiatal házasok azonnal ingyenlakáshoz jussanak. Egyedüli feltétel, hogy házasságuk időtartama minimálisan 3 óra legyen. (Indokolt esetben 2 órára csökkenthető.)

– a nyugdíjakat hivatalba lépésem után azonnal a háromszorosára, a későbbiekben az infláció mértékét kétszeresen meghaladó százalékban, havonta emeljék.

– a munkabér minimuma legyen azonos a képviselők fizetésével. Az aránytalanságok elkerülése végett a bérek emelkedését a nyugdíjemeléssel azonos százalékban kell meghatározni.

– a munkanélküli segély legyen 20%-kal magasabb, mint a fizetés, mivel a munkanélkülieknek lényegesen több a kiadásuk, mint az aktív dolgozóknak. (Nem jutnak üzemi koszthoz, fűtött munkahelyhez, munkaruhához, vállalati üdüléshez stb.)

– az üdülés, orvosi ellátás mindenkinek állampolgári jogon járjon. Aki az üdülést nem veszi igénybe, ellenértékét kapja meg készpénzben, az egészséges emberek kapjanak havi 1 műtétnek és 10 napi kórházi ápolásnak megfelelő paraszolvenciát.

– az adórendszert gyökeresen alakítsák át. Mivel a magas jövedelem azt jelzi, hogy az illető átlagon felüli munkát fejtett ki a társadalom javára, az adót nem fizetnie, hanem kapnia kell. E cél érdekében az adóemeléstől sem riadnék vissza, sőt, a nyugdíjak adómentességét is eltörölném. Miért épp a nyugdíjasok részére ne fizessen adót az állam?! (Bár ez az ötlet bizarrnak tűnik, a kétkedőket figyelmeztetem, hogy az iraki lerohanás előtt ezt Kuvaitban már megvalósították!)

– a hajléktalanok részére építsenek új pályaudvarokat, lehetőleg a vasútvonalaktól minél távolabb, hogy a vonatok zaja ne zavarja a pihenni vágyókat.

– vezessék be az általános segélyt. Így megszűnne az a szomorú és alkotmányellenes gyakorlat, hogy a hatóság kutatja, kit illet meg a segély, kit nem. Az efféle szaglászás tűrhetetlen! Legyen a segély azé, aki megigényli!

– ne a földet osszák szét, hanem a termést! Így sok meddő vitát elkerülhetünk!

Tudom, hogy a fenti programpontjaim egyikét-másikát miniszterelnök-jelölt társaim némelyike is megfogalmazta. Az én tervem csak annyiban különbözik a többiekétől, hogy jómagam igyekeztem valamennyi népszerű ötletet egyetlen programba összesűríteni. Így joggal várhatom az ország népétől, hogy engem válasszanak meg miniszterelnökké, mert a fentiekből világosan kitűnik, tőlem várhatják a legtöbb jót.

Jelölttársaimmal csupán egyben vagyok azonos. Aprócska azonosság, igazán nem döntő.

Ígéreteimet én éppúgy nem tudnám megvalósítani, mint ők...

FEKETE GYULA:

Mese a politikáról

Egyszer volt, hol nem volt, úgy bizony, az Óperenciás-tengeren túl, élt egyszer egy gyönyörűszép lány, Tündér Ilonának hívták.

Igen ám, csakhogy ez a meseszép Tündér Ilona a Héttoronyba zárva egy gonosz vasorrú bába rabságában sínylődött.

Elhatározta hát a három királyfi, hogy kiszabadítja a rabságból Tündér Ilonát. Ámde a két idősebbnek – ahogy ez már lenni szokott – nem sikerült a dolog. Hatalmas medve strázsálta a Héttorony első kapuját, vad oroszlán a másodikat, a harmadikat pedig tüzet okádó hétfejű sárkány.

Készülődött tehát a harmadik királyfi, látván, hogy a szabadítás tiszte most már végképp őrá marad.

Fegyverre volt szüksége a merész vállalkozáshoz; kézhez álló éles kardra mindenek előtt.

Sorra járta a fegyverkovácsokat a harmadik királyfi, válogatott a szebbnél szebb, jobbnál jobb fegyverek között. Legkivált a kardokat kedvelte meg, úgyszólván beleszerelmesedett a kardokba.

Ment, csak mendegélt, egyik fegyverkovácstól a másikhoz, tovább-tovább gyűjtögette a legszebb kardokat, egész arzenálra való kardja összegyűlt már, ám a Héttorony kapuit őrző medve, oroszlán, hétfejű sárkány nyugalmát csak nem zavarták meg ezek a kardok.

Gyönyörűszép Tündér Ilona tovább senyvedezett a vasorrú boszorka rabságában, minthogy a harmadik királyfi a szebbnél szebb, jobbnál jobb, élesebbnél élesebb kardokba volt már szerelmes.

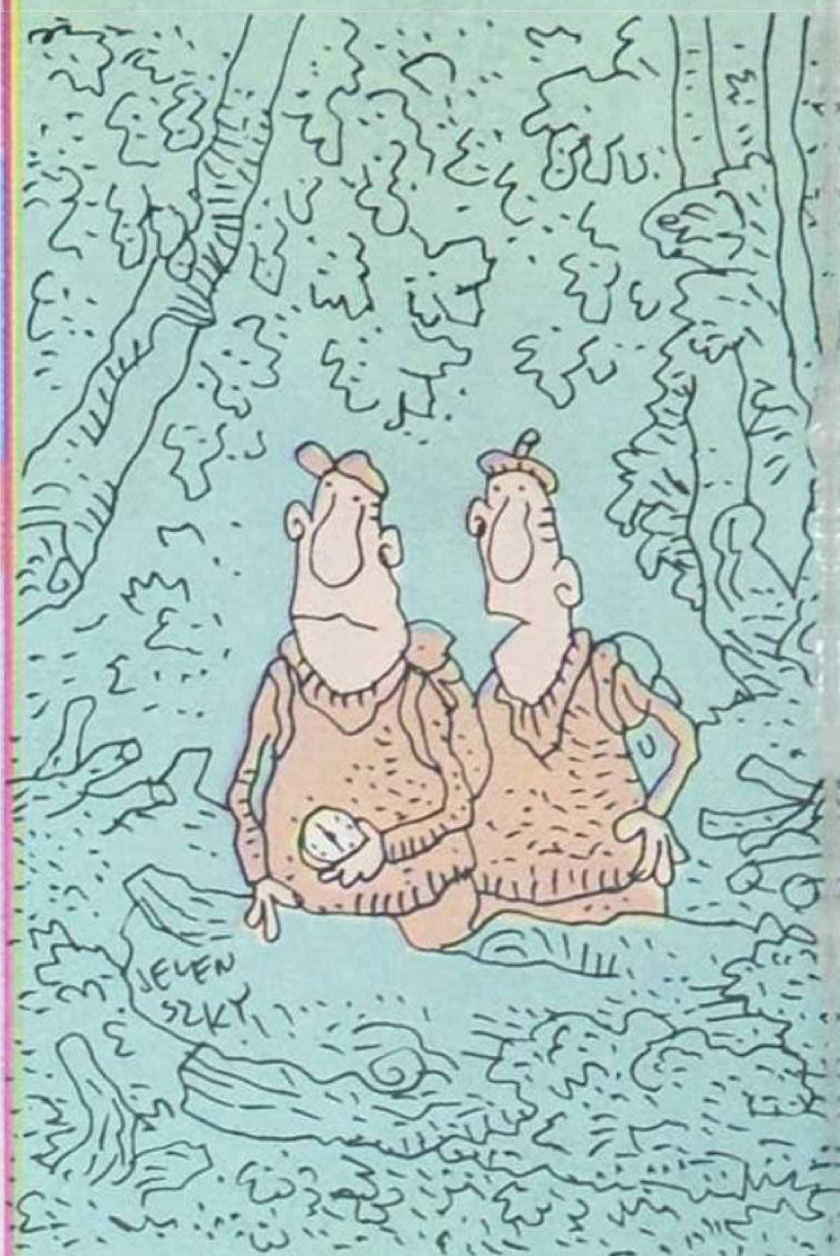
Tündér Ilona az eszébe sem igen jutott már.

MAGYAR JÖVŐ

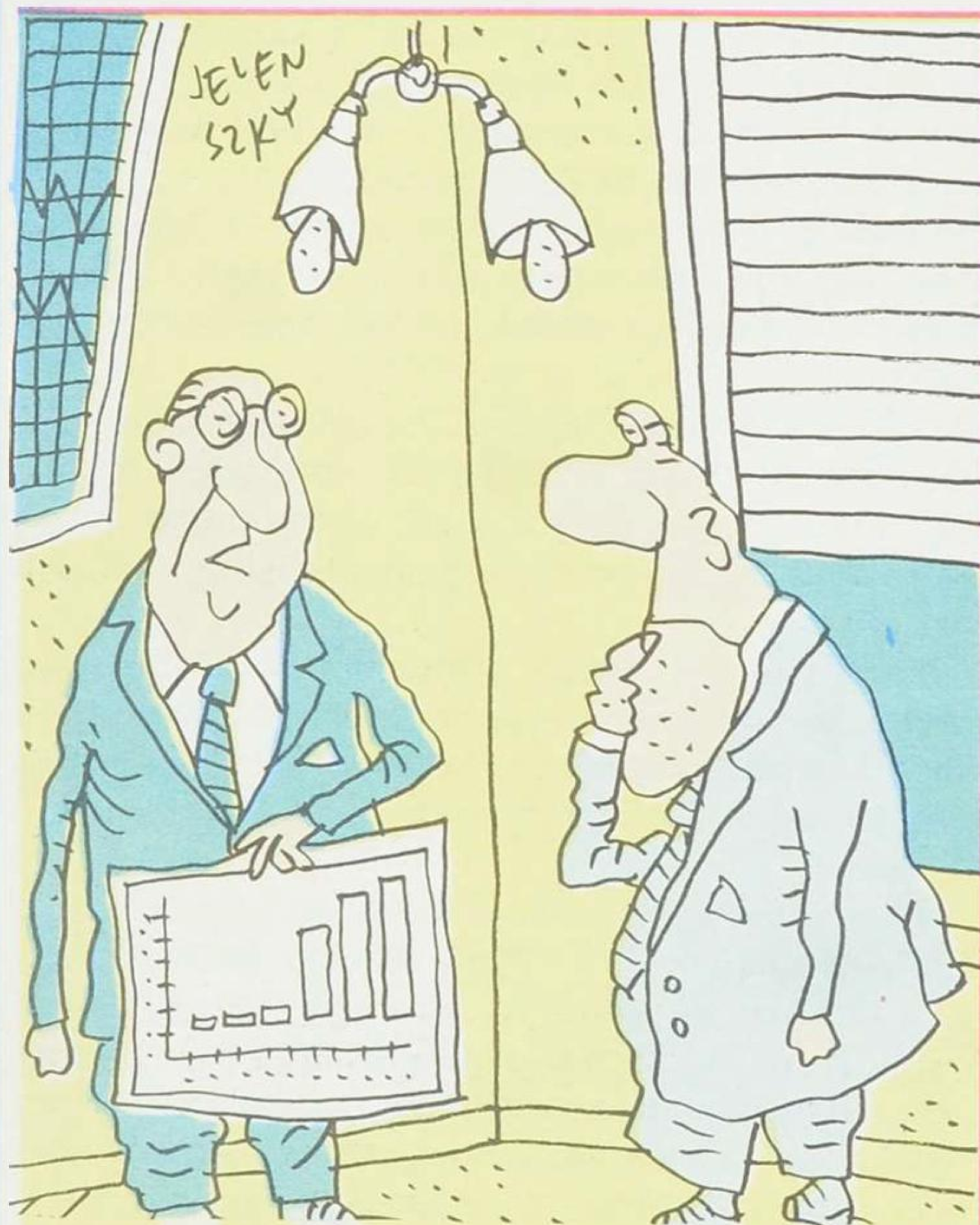

– Én kimondom az igazat: ha hallgatunk a Landessmanra és nem rekesztjük ki az idegen kultúrát, most nem tartanánk itt!

POLITIKUSOK

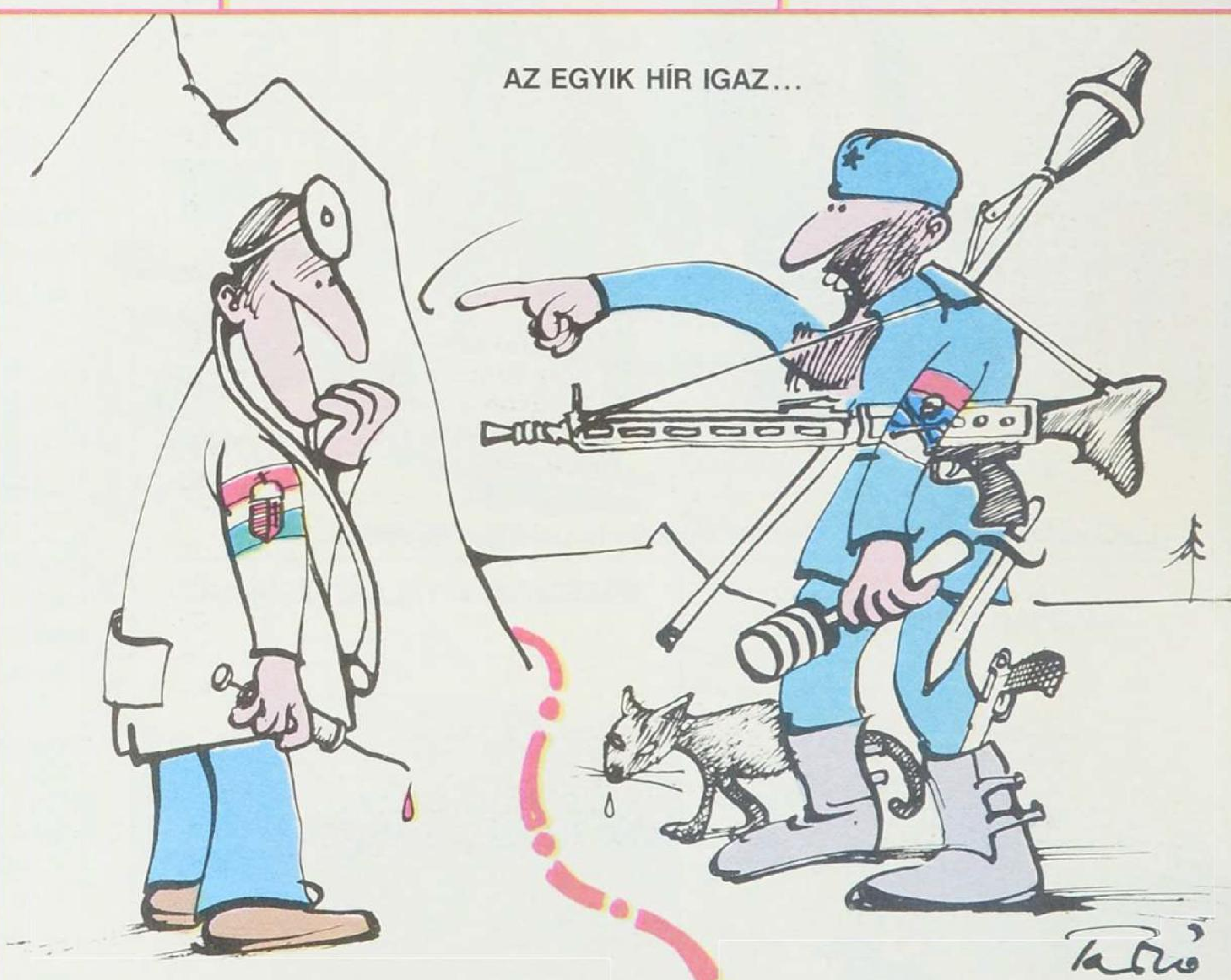

– Megint eltévedtünk! Most jobbra vagy balra vagyunk a centrumtól?

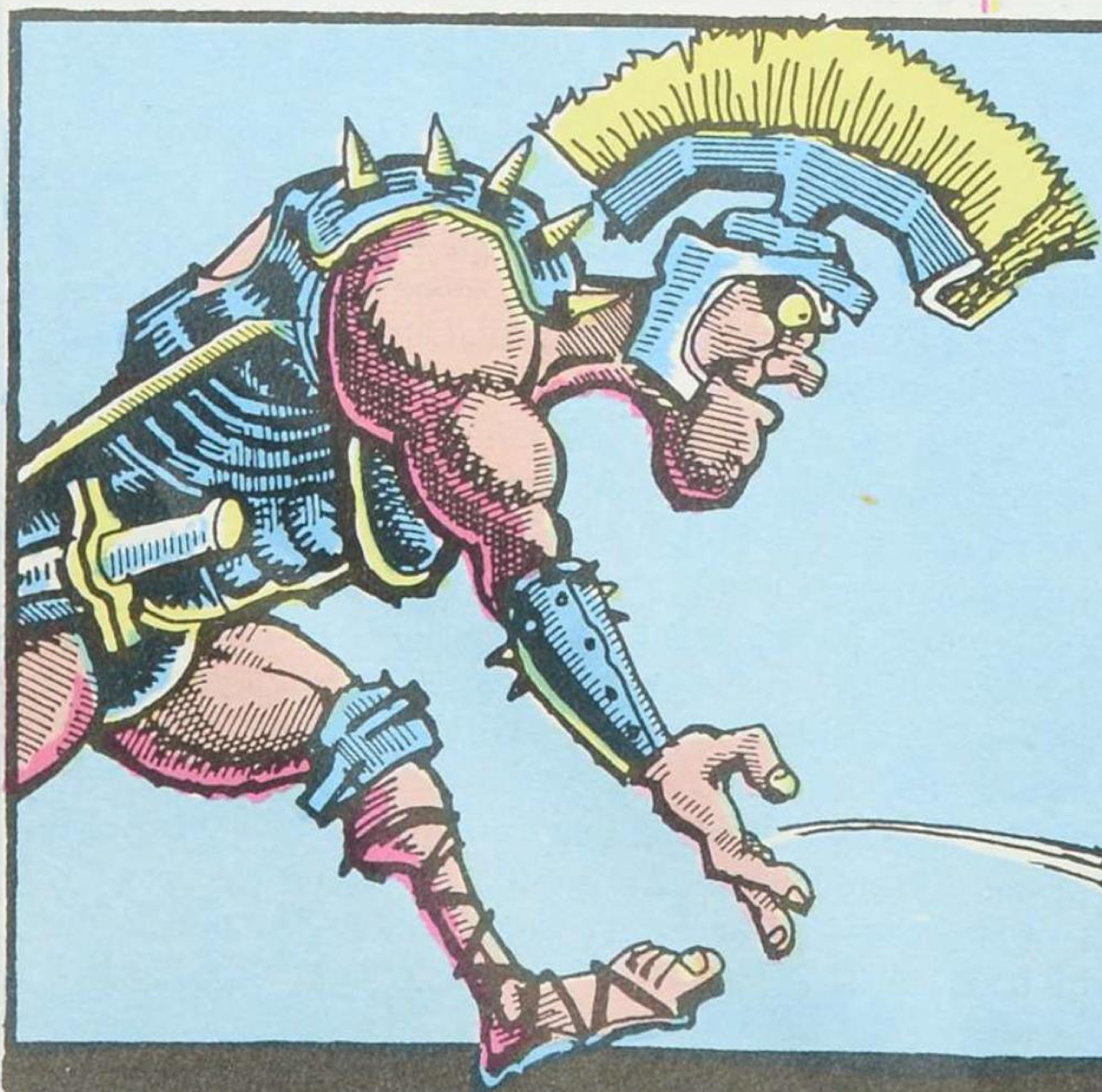
– Találtam egy grafikont, csak ki kellene találni hozzá, hogy miben leszünk népszerűbbek a kormánykoalíciónál.

AZ EGYIK HÍR IGAZ…

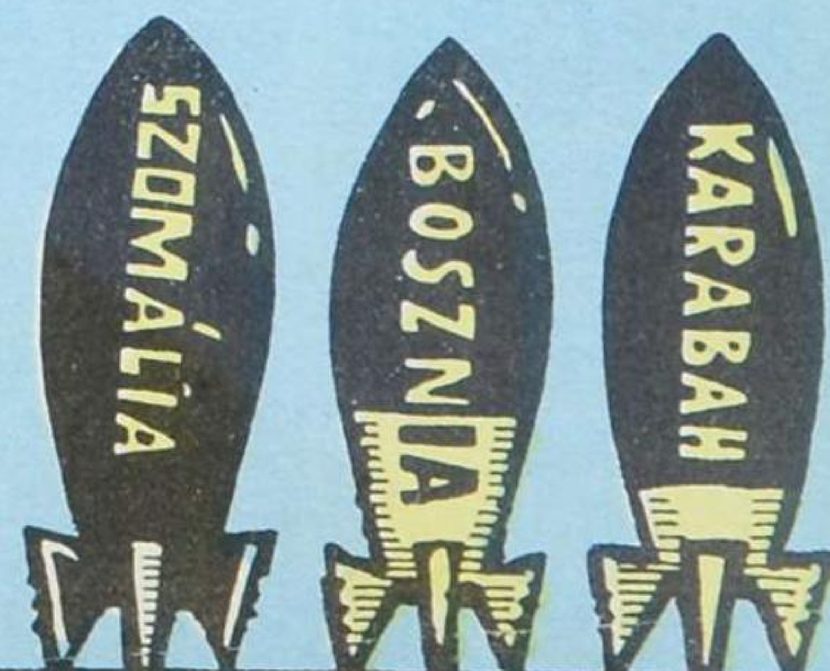

– En csak egy magyar macskát löttem, te viszont mérgezett oltóanyagot küldesz a szerb gyerekeknek!

HAZÁRDJÁTÉK

– Méltóztassék megengedni, hogy bemutatkozzam, és mars be a kocsiba!

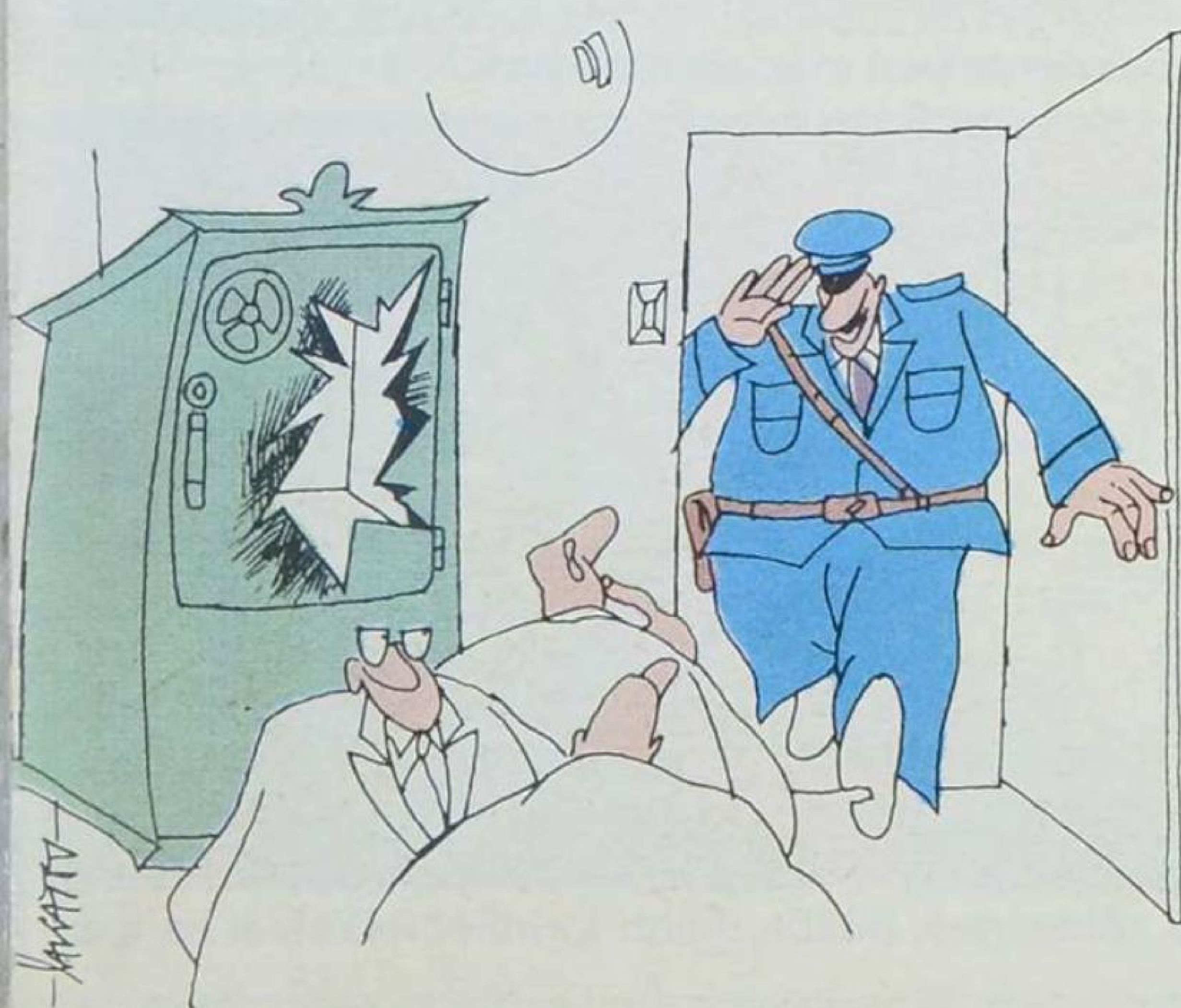
– Állj! Az igazolványát tegye le a földre!
– Miért?...
– Hogy fölvehessem az adatait.

– Hát nem borzalmas, uram! Nézzen hátra, még ki sem raboltam és már azon veszekszenek, mit vesznek a pénzből!

BÜNÜGYI HELYZETKÉP

MEGJÖTT A FŐTÖRZS

– Na, mi a hézag?

KÖRMENDI JÁNOS:

BESZÉLŐ*

– Jó estét kívánok! Elnézem magukat itt, a rács mögött, hát... legyek őszinte? – elég vegyes társaság. Nem akarok személyeskedni, de szerintem akad önök között: vámszabálykijátszó, jövedelem-eltitkoló, adócsalafinta, netán orgazdi. Sőt, ha nagyon megvakarnám, talán még rockzenészre is bukkannék.

Rólunk, a rács innenső oldalán lévőkről már kiderültek a dolgok. Hát, ez a különbség. De van egyéb is!

– Mi tudjuk, holnap mi lesz ebédre. – *Önök tudják?*

– Nálunk, télen fűtenek. – *És önöknél?*

– Minket számon tart az „Amnesty International Organisation". – *Önöket ki tartja számon?*

– Nekünk kérem, biztosítva van a nyugalmunk.

Ami engem illet, az én nyugalmamat „nagy összegű sikkasztás" koholt vádja alapján három évre garantálta az állam. Nekem három évig nem fújnak sprayt a pofámba, nem tépik ki a táskát a kezemből, nem kell az egészségügyi kártyával, adónyilatkozattal bajlódnom. Engem nem tesznek ki máról holnapra az utcára.

De azért ne irigyeljenek. Vannak itt is ronda dolgok. Nem tudom, melyik szadista börtönparancsnok agyalta ki azt a fegyelmezési módszert, hogy a renitenskedő rabot becsukták egy magánzárkába, ahol reggeltől estig a Magyar Televízió: *„Közjáték"* című műsorát kellett néznie. Több apagyilkos idegösszeomlást kapott. Már bocsánatot kérek!... Elvégre a huszadik században élünk!...

Különben, nagy itt a jövés-menés. Az elítéltek egymásnak adják a bilincset. Akarom mondani kilincset. A halálbüntetés eltörlése következtében pedig óriási a zsúfoltság. Lassan már csak állóhelyeink lesznek. Dehát, sok rossz ember kis helyen is elfér...

Az itteni életben az első számú közellenség az egyhangúság, az unalom. Ahogy tudunk küzdünk ellene.

Egyik rabtársunk – ki jogos önvédelemből lúgkövet töltött az anyósába –, olykor-olykor lenyel egy kanalat, villát, vagy egyéb fémtárgyat. Kórházba viszik, hasát felvágják – három heti kikapcsolódás. A múltkor póruljárt a marhája. Torkán akadt egy nyilas pártjelvény. Majd megfulladt... Állítólag fel fog lépni a Friderikusz-show-ban.

Na, de beszéljünk vidámabb témáról.

Politikai vitaesteket is szoktunk rendezni. A cellában hatan vagyunk, hat különböző párt szimpatizánsa. (nem mondom, hogy tagja...) Van nemzeties, meg liberális, mindenféle. A jómúltkor valaki bedobta, hogy az ellenzék összefog, és a kormányzó pártot – dacára annak, hogy ők nyerték meg a választást –, szét akarja cincálni. Volt ám nagy hajbakapás. Egymásnak estek, mint *„Tót a Dunának".* Azzal vágtam el a vitát, hogy:

–„Uraim, hiába hőbörgünk, sok lúd disznót győz!" – Lúd alatt természetesen az ellenzékieket értve.

Valamelyik marha közbekiáltott: – Nem lúd az kérem, hanem liba!...

Hja, kérem, ilyen a parlamenti demokrácia. Ha az egyik akar valamit, a másik megfúrja. Ha a másik spekulál ki egy megoldást, amaz kontrázza meg. Sakkbantartják egymást. Úgy vannak ezek ott, a parlamentben, mint mi a fürdőben. Ha leesik a szappan, ott eszi meg a fene. Senki sem mer lehajolni érte. Mert itt volt ez a médiavita is. Addig civakodtak, addig marakodtak rajta, míg végül a Hankiss és Gombár urak megunták, és lehajoltak a szappanért. Kétségtelen, erkölcsileg ők a győztesek. Csakhát ugye őket... felmentették.

Különben én a politikával nem foglalkozom, de a politikusokat nagyon csípom. Itt van például: Torgyán úr, a kiváló jogász, aki hatalmas ügyvédi tudásával és retorikai zsenialitásával – sajnos – nem az ártatlanokat, hanem a kisgazdákat védi. Úgy mondanám neki: Jöjjön ide közénk, hagyja ott a nyavalyába az egészet, mint *Szent Pál a... Dákokat,* Oláh-ostul, frakcióstól, népgyűlésestől, mindenestől. Itt megőrizhetné a prioritását. Feküdhetne az ablak mellett, és elsőbbsége lenne a küblin.

És hívnám ide Kupa volt pénzügyminiszter urat is. Úgy éljek, kedvében járnánk: szereznénk neki egy *kétkulcsos zárkát.* Együtt lakhatna profi zsebmetszőkkel, s kicserélhetnék tapasztalataikat.

Itt megtanulhatnák a honatyák, hogy nem kellenek az emberöléshez olyan bonyolult eszközök, mint: áfa, nyugdíjrendelet, villany-, lakbér- és gyógyszeráremelés. Rossebet! Elegendő egy husáng, egy szekerce, egy kis arzén, vagy kilincsbe vezetett áram...

Mennyit piszkálták szegény Zétényi és Takács urakat is a számonkérés miatt, pedig – nekem elhihetik – nem akartak ők vérfürdőt. Nyavalyát! Csak annyi kellett volna, hogy a bűnösök azt mondják: „Bocsánat!" És akkor ők boldogan jelentették volna ki: „Megbocsátunk!" Mert az emberi lélek mélyén jóság lakozik. Ahogy a költő mondja: *„Iszonyatos a csábítás a jóra!..."*

Egy kedves rabtársam, tíz évet kapott emberölésért, pedig csak azért kereste fel hűtlen feleségét, hogy megbocsásson neki. Baltát is csak azért vitt magával, hogy a kibékülés örömére gyújtóst aprítson a családi tűzhelyhez.

Jót röhögtünk a múltkor. Egy postás – kit a hite juttatott börtönbe, ti. azt hitte: sose jönnek rá, hogy ellopogatja a pénzküldeményeket –, verte a mellét, hogy ő 56 után azért maradt a pártban, hogy mint reformkommunista a mozgalmat *belülről bomlassza,* és az írógépet is azért csórta el, hogy a szélsőbalosok ne tudjanak kiáltványokat szerkeszteni.

Megszólalt erre egy temetői sírrabló:

„– Idefigyeljen, hapsikám, mi sem a falvédőről jöttünk! Ha a maga pártja hatalmon maradt volna, maga most azt hapacsolná: „– azért volt reformkomcsi, hogy a kommunizmust *megmentse.* Menjen maga a sunyiba! Etesse azt a jó nénikéjét, aki táncosnő volt Lakitelken!..."

Hát, ilyenek ezek. Lehet, hogy jó kasszafúrók, nem vitatom, de a demokráciára még éretlenek.

Summa summárum, elmondhatom, hogy vidáman élünk, de a szabadulás réme a fejünk felett lebeg. Ha büntetésünk letelik, mehetünk vissza a tisztességes polgárok közé... Szívhatjuk a benzingőzt, alhatunk a pályaudvarokon, kilincselhetünk munkáért... Persze, vannak szerencsések, akiket visszavárnak a pártszékházakba, vagy a popegyüttesbe, de mi, a néma többség, csak abban bízhatunk, hogy előbb utóbb visszakerülünk ide, a biztonságba, a nyugiba.

Hallom, már csörgeti a smasszer a kulcscsomót, letelt a beszélő, megyek vissza a cellába.

Azokkal a meleg szavakkal búcsúzom el önöktől, amikkel a szabadulót szoktuk bíztatni:

– Jövőre veled ugyanitt!...

*** Elhangzik estéről estére a Mikroszkóp Színpad Zsarukabaré című műsorában, a szerző előadásában.**

G. SZABÓ JUDIT:

VALUTÁÉRT?!

Minden férfi tudja, hogy csak neki kell fohászkodni a kamrameszelésnek, szétrepedt farmerban, lottyadt bokafixben, félretaposott topánban araszolni a csepegő meszelővel, máris harsan a lakáscsengő, az ajtaja előtt vár az ünneplőbe öltözött família, pénteken a metrón kurjantotta oda nekik, hogy hozzám bármikor jöhettek, falhoz hasmánt meglapul, lélegzetét is visszafogja, de nem segít semmi, kocogtatják vígan az ajtó üvegét:

– Látjuk, haver, belülről benne a kulcs!

Minden nő tudja, hogy ha ócska pongyolában tejfölös uborkapakolást tesz az arcára, szőkére pacsmagolt fürtjeit csavaróra szedve, feltétlenül jönni fog a deli virágcsokros, holnap ilyenkorra beszélték meg, s hiába fogadja, hogy semmi pénzért nem nyit ajtót, a vendég, ajkát a kulcslyukhoz közelítve suttog, hogy kezitcsókolom, már mondta a kedves szomszédasszony, hogy itthon tetszik lenni!

És minden férfi számíthat rá, hogy végre összefut a szívszerelmével, ha úgy dönt, hogy aznap kivételesen nem borotválkozik és a három zsák száraz kenyeret átviszi a mamáéknak.

És minden nő, ha éppen szalagot cserélt az írógépben, és lelkiismeretesen fekete lett mindenütt.

És mindkét nembéli, ha éppen a most aktuális töltöttpaprikát választotta az étlapról, és villája alatt éppen szétrobbant, mindent forrón telifröccsentve a paradicsomos finomság.

Valami hasonlót mesélt Irénke barátnőm is, amikor hazajött a nyári társasutazásról. Valaha ott élte első fiatalságát, a csoporttól lemaradva, társnőjével egy kicsit lábfájósan botladoztak a hangulatos gömbölyű macskaköveken. Amaz toporogni kezdett, majd egyre nyugtalanabbul nézett körül.

– Ott! – súgta neki. A kis helyiség ajtajában a nemzetközileg szabványosított asszony ült, mögötte keresztben seprő, előtte felborított vödrön felmosórongy, oldalvást a széken kistányér, benne az ország hivatalosan engedélyezett kis címletű pénze.

– Valutáért?! – hördült fel a társnő. – Akkor inkább soha! – szegte föl mokány magyaros daccal a fejét.

De mert éppen a hajdanvolt költők ligetében jártak, sietve eltűnt egy bokor mögött – mesélte tovább Irén. – Én meg, egyik kezemben két tömött női retikküllel, másik karomon két gyűrött esőkabáttal, vártam. Alibiből, találomra nézegetni kezdtem az egyik babérkoszorús mestert, a sétálók csodálkozó tekintetétől pásztázva. Az egyikük! Hevesen dobbant a szívem, megpróbáltam behúzni a pocakom.

– Irénke, újra itt? – szakadt ki a meglepetés, a kissé már meghajlott, barázdált, hajdanvolt óriási szívszerelmemből.

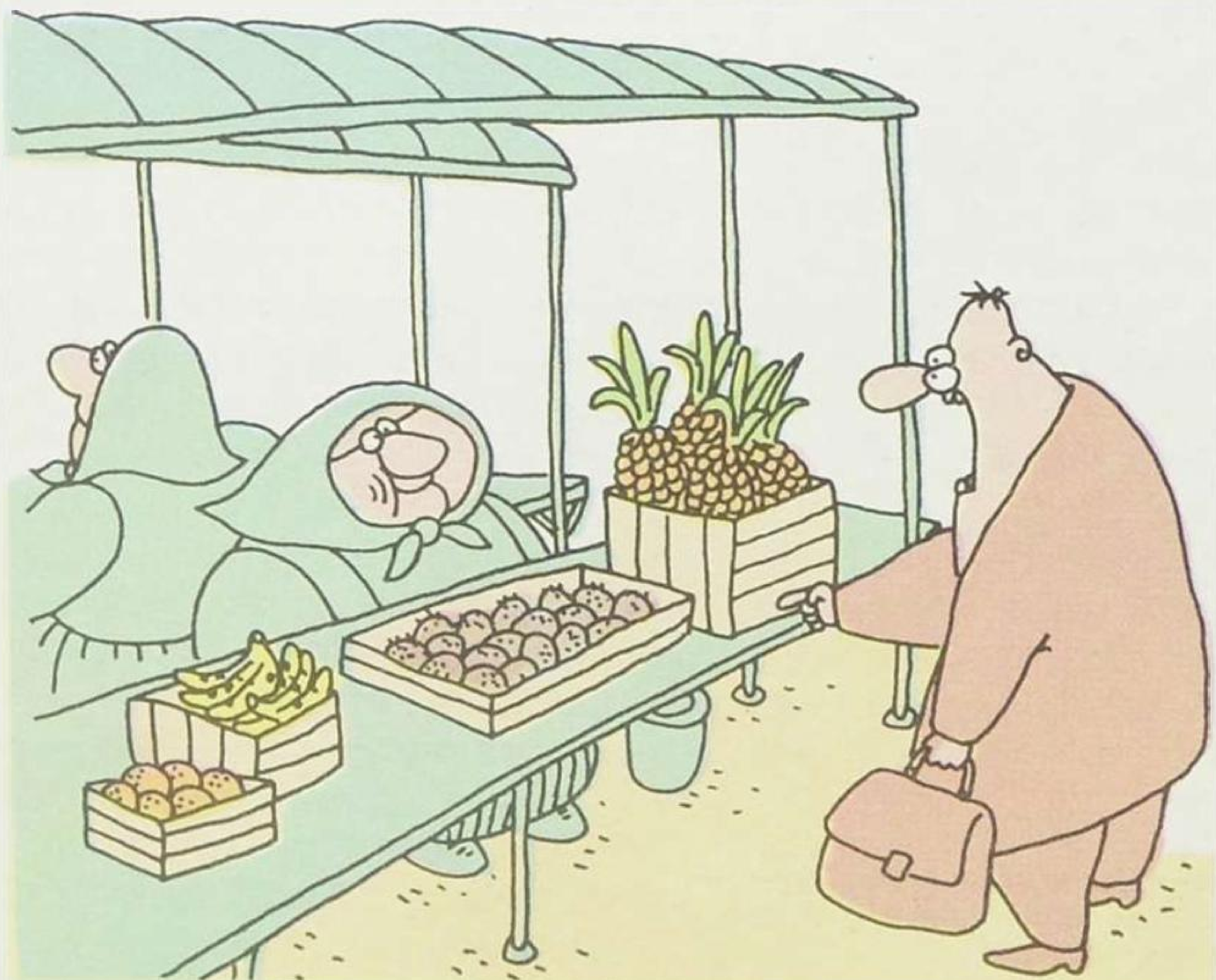
„Boldogságunk talmi bűvkörébe ejtett", ahogy a költő, feje búbján két házasodni készülő galambbal, nyilván megjegyezte volna.

– Tudom mire gondol – rebegte, kissé poros cipőorrára meredve.

– Az teljesen kizárt – vontam kétségbe, a mögöttem hullámzó bokrot figyelve.

Szerencsére sikerült elterelni onnan, s a kis múzeumban, az őrgrófnő kovácsoltvas tangabugyija előtt nőül kért! – fejezte be kitörő örömmel Irén. – Az ok? Hogy ennyi esztendő távlatából még mindig emlékeztem kedvenc lírikusára! Mert nyilván azért ácsorogtam meghatott zavarral éppen előtte... Kedvencem azóta is, füllentettem rögtön! Egyébként éppen azért jöttem, hogy kölcsönkérjem, szerencsére felírtam a nevét, nehogy elfelejtsem, a költő neve... – és vidoran lapozni kezdett a noteszében.

CSAK ÚGY NÉPIESÖN

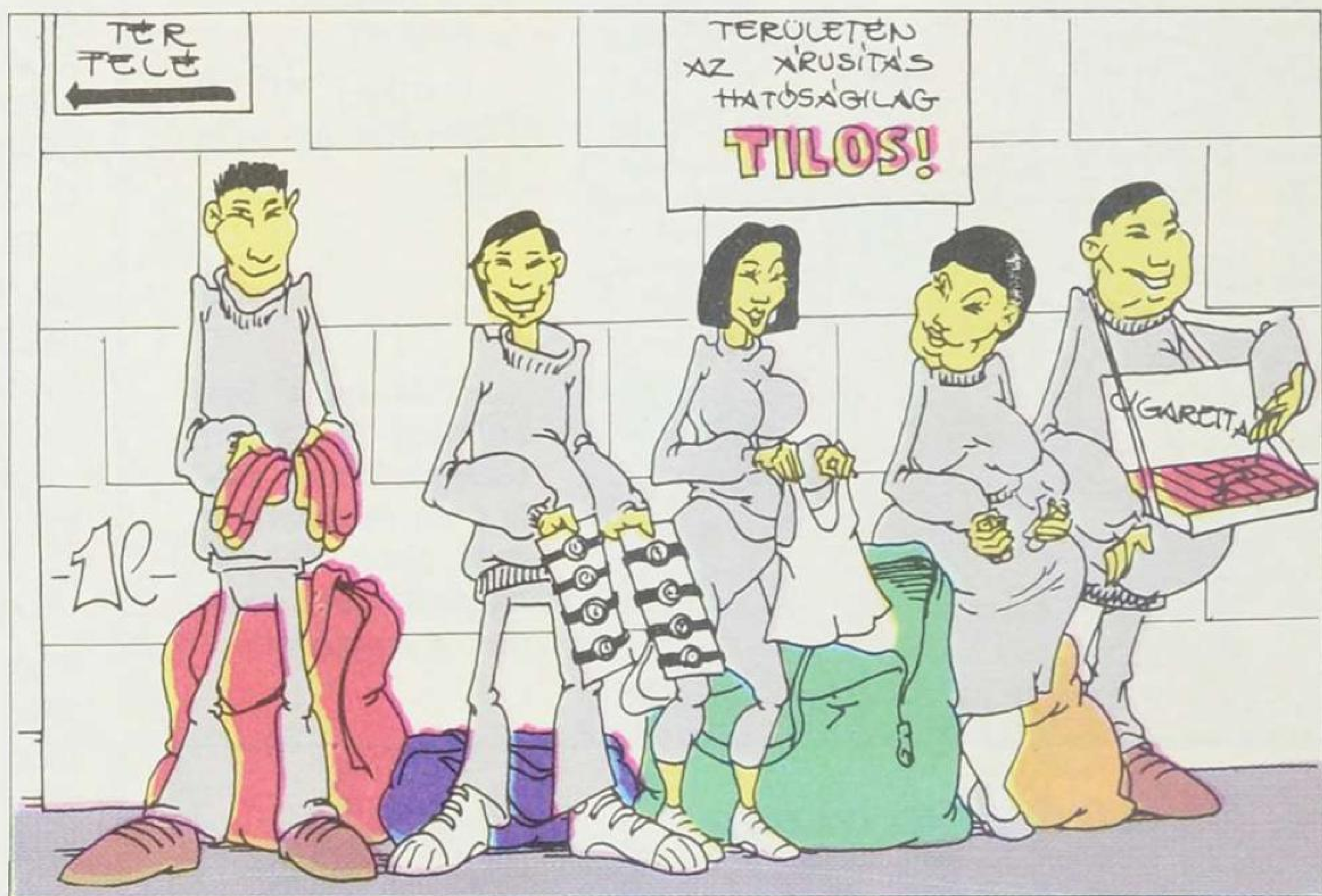

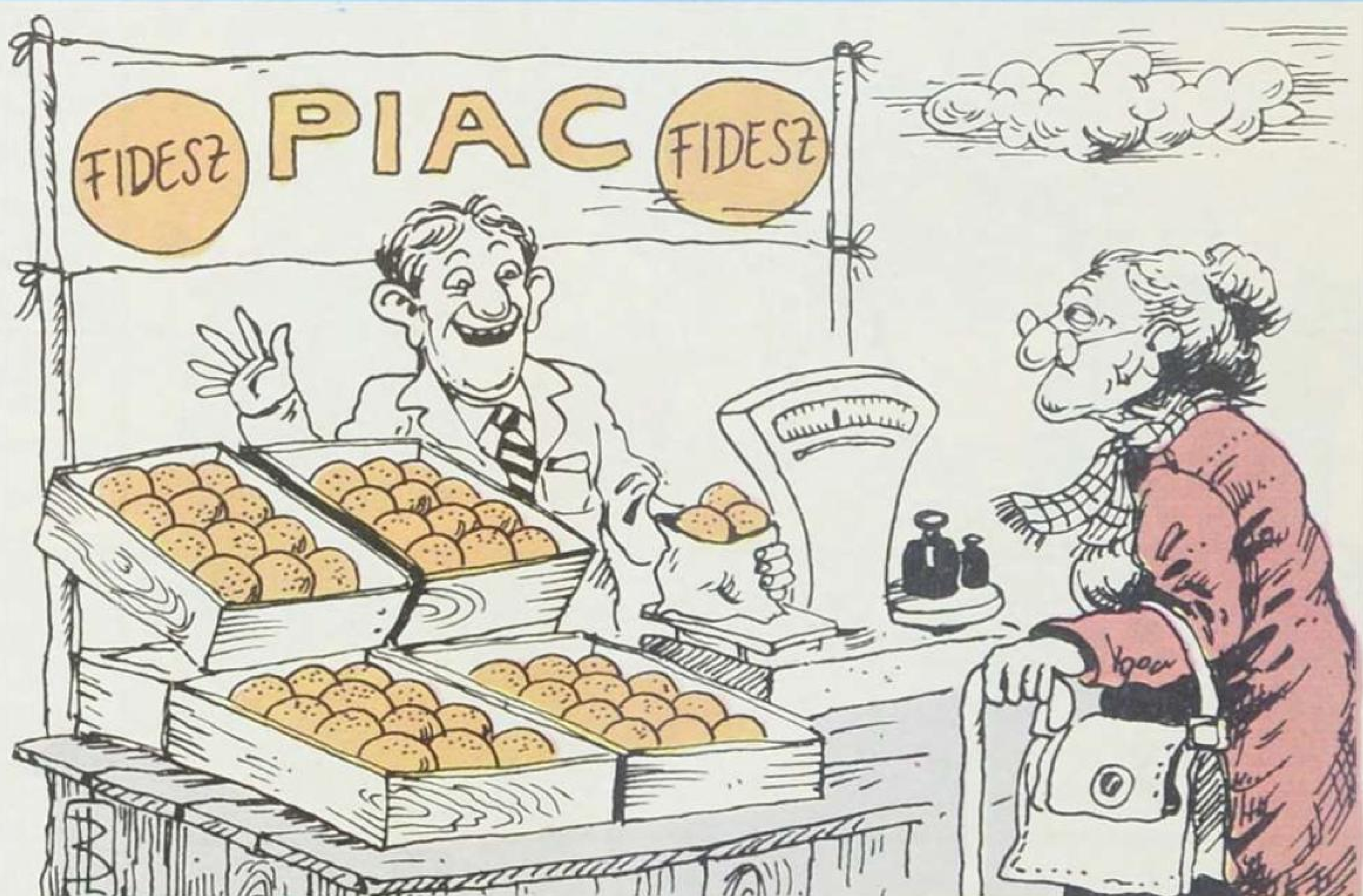
– Oszt, hogyé a kiwi, nénémasszony?...

PROFILVÁLTÁS

KÍNAI NAGY FAL

– Kubai narancsot már nem árulunk!

– Purger Tivadar piaci zöldséges, hétfőn újabb forintleértékelést hajtott végre...

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

ZACSEK GYULÁVAL,

az MDF országgyűlési képviselőjével

Képviselő úr, tudja-e, hogy önt a háta mögött „az MDF kofája"-ként emlegetik?

– Igen, hallottam róla.

– Nem sértődik meg, ha ezt le is írjuk?

– Én már nem sértődöm meg semmin.

Válasza rezignált, rosszkedvű. Nem illik egy vidámnak tervezett interjúhoz, sem az általában jókedélyű képviselőhöz.

– Fáradt?

– Is. No meg az influenza is elkapott. Most lábadozom.

– És az MDF-piac?

– Abból sohasem fogok kigyógyulni.

– Nocsak. Azt is betegségnek tartja?

– Éppen ellenkezőleg. Nagyon is egészséges dolognak. Az MDF-piaccal voltaképpen mindenki jól jár. A termelő is, a vásárló is. Legfeljebb azok maradnak koppon, akik a termelő és a fogyasztó közé ékelődve lefölözték a hasznot.

– Nyilván az adta önnek az ötletet az MDF-piac létrehozására, hogy korábban sokat járt a piacra.

– Én? Soha. El sem tudnám képzelni, hogyan lehet valakinek kedve hajnali négy vagy öt órakor felkelnie azért, hogy kimenjen a piacra és elsőként vásároljon. Arról nem is beszélve, hogy nem is gondoltam arra, milyen sokan vannak, akik éjfélkor kelnek, hogy hajnalra odaérjenek a piacra az eladásra szánt árujukkal.

– Akkor honnan jött az ötlet?

– Szakmám szerint marketinges vagyok, a piaci automatizmusok vizsgálatából írtam a doktorimat. Az MDF-piac nem más, mint egy központosított marketing-tevékenység: azonos időpontban egy meghatározott helyen összehozni a termelőt és a fogyasztót. Erre a jogi lehetőség már korábban is megvolt. A termelőnek jogában állt, hogy az áruját Budapestre hozza és ott eladja. Csak be kellett jelentenie a közterület illetékes felügyelőjének, hogy idejön és árul. De ez kevés, ha a vásárló nem tud róla. Semmi más nem hiányzott, csak a marketingszem, amelynek segítségével a termelő és a fogyasztó találkozik. Ennyi az egész.

– Tulajdonképpen ezt az MDF javára kamatozó választási fogásnak szánta?

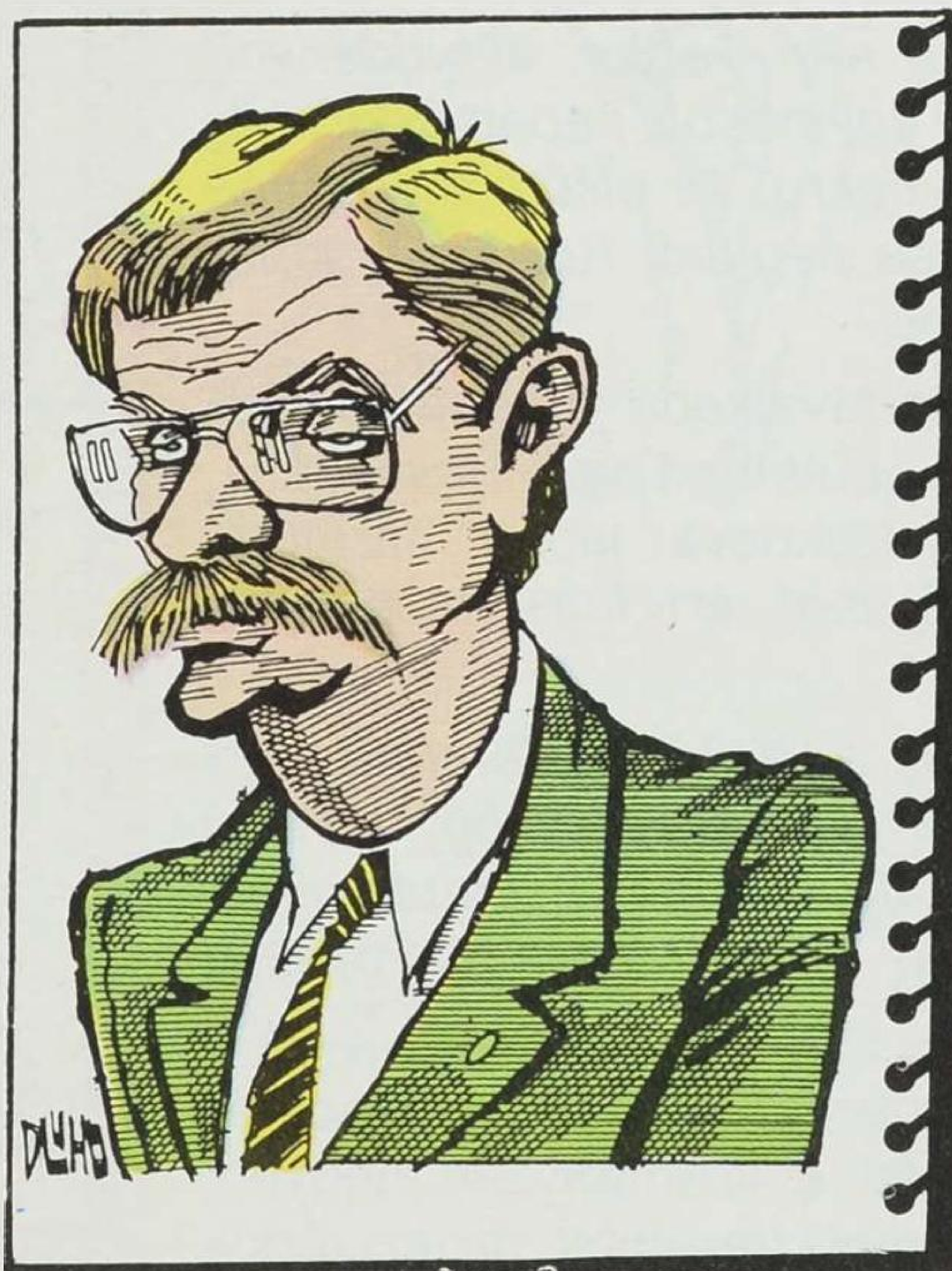
– Ugyan már! Kíváncsi voltam arra, hogy egy monopolstruktúrában egy ilyen drasztikus beavatkozás milyen hatást kelt. Ez 1989-ben volt, amikor a választásokról szinte még szó sem volt, az MDF még alig látott hozzá gazdaság programja megtervezéséhez, kidolgozásához.

– Mégis sokak szerint az MDF-piacnak része volt az MDF választási győzelmében.

– Lehet. A választópolgár szívesen adja a szavazatát egy olyan pártra, amelynek képviselője nemcsak szavakban törődik a kisemberekkel, hanem segít nekik abban, hogy olcsóbban vásárolhassanak.

– Viszont aligha kap jó pontot a választópolgárnál, aki ezt elé akadályt gördít. Számomra kifejezetten viccnek tűnik, hogy az MDF-piacot éppen egy liberális polgármester akarja Kispestről kilakoltatni, holott a liberalizmusnak éppen az az alapelve, hogy mindent szabad, ami a másik ember szabadságát és jogait nem sérti. Az MDF-piac kinek a jogát vagy szabadságát sérti?

– Az enyémet. Mert amíg a piac működik, nekem nincs jogom, hogy szombaton szabadon, jól kialhassam magam, mert négy órakor a helyszínen kell lennem. Nyilván a polgármesternek, Lévai Leventének megesett rajtam a szíve. Gondolta, fejezzük be ezt az egész marhaságot, hogy hétfőn, a parlamenti tévéközvetítésnél ne legyen olyan kialvatlan a képem... Csak hát akik rászoktak erre a piacra, úgy tűnik, jobban szeretnek engem kialvatlanul látni, mert az erszényüket érinti. Úgyhogy ez az egész nem más, mint konfliktus a liberális polgármester és a liberális vásárlók között.

– De önt a piac ügyében a saját pártjából is érik támadások.

– Mert egyesek még nem vették maguknak a fáradságot, hogy kijöjjenek, és a helyszínen győződjenek meg arról, hogy a piacon milyen gazdasági folyamatok zajlanak, miként járul ez hozzá a gazdaság és a társadalom átszerveződéséhez. Bár szélesebb körben zajlana ez a folyamat! Sokkal kevesebb konfliktus lenne.

– Állítólag az MDF-piacon árusítók nem adóznak, így az állam jelentős adóbevételtől esik el.

– Ez vicc! Aki ott árusként megjelenik, minden okmánya megvan ahhoz, hogy ilyen tevékenységet végezzen. De legutóbb a kispesti polgármester azzal is megvádolt mind engem, mind az alapítványt és az MDF-et, hogy közpénzeket síbolunk az alapítványon keresztül a Magyar Demokrata Fórum javára. Én erre azzal válaszoltam, hogy sürgős vizsgálatot kértem az APEH elnökétől, hogy tisztázhassam magunkat ez alól a vád alól.

– Állítólag egészségügyi problémák is vannak, elsősorban az árusított hús körül.

– Csupa vicces kérdést kapok maguktól! Ez sem igaz. Eleinte csak füstölt áruval jöttek a termelők, azóta magánvágóhidakat hoztak létre, guruló üzleteket készítettek, a leghigiénikusabb felszerelésekkel. Ez is része annak, hogy a piacok hatására számtalan betéti társaság, kft., vállalkozás jött létre, hogy a termelők hogyan álltak össze különböző lazább közösséggé – és miként képviselik magukat a piacon. Támadóink szerint nálunk pestises húst, pestises sárgarépát, pestises gyümölcsöt lehet kapni. A pestisből annyi igaz, hogy Pest is, Buda is egészséges árut kap nálunk, mert hát Buda is rendelkezik MDF-piacokkal...

– A sok támadás, gáncsoskodás nem vette el a kedvét?

– Nem. Ezt én egy nagyon aktív csapattal vállaltam, akik három és fél éve állnak mellettem. Egészen fantasztikus varázsa van ennek a piacnak. Nem érzem önfeláldozásnak, hogy hajnalban kell kelnem, hogy jókor kiérjek a „tüntetésemre", mert nagyon családias a hangulat – ebbe egyaránt beleértem a termelőket és a vásárlókat is. A Határ úti piac kapcsán én egyszerűen nem értem Lévai Leventét. A mennybe mehetett volna a kerület polgárai szemében, ha mellénk áll. Nagy lehetőséget szalasztott el, amikor ellenünk fordult.

– Mi a véleménye a humor és a politika kapcsolatáról?

– A politikából nagyon hiányzik a humor. De a humorból még jobban hiányzik.

– A politika?

– Nem. A humor. Döbbenetes a számomra, hogy a televízióban vagy a rádióban kabaré címén mit mernek megtenni emberekkel.

– Aki politikára adja a fejét, bizony ki van téve ennek.

– Én a politikusban is az embert látom, akinek a gyalázását visszataszítónak és hányingerkeltőnek érzem. Régebben nagy élvezettel hallgattam egy-egy kabaréműsort, de most egyszerűen elviselhetetlen a számomra, mert érzem, nem nevettetni akar, hanem rombolni. Az adófizető polgár pénzén.

– Márpedig – mint hírlik – a képviselők elég tetemes összeget adóznak a jövedelmük után.

– Ami korántsem olyan magas, mint ahogy a köztudatban él. Én körülbelül harmincezret viszek haza tisztán, amiből három gyerek mellett nemigen lehet dőzsölni. Ráadásul amikor megválasztottak MDF-képviselőnek, a feleségemet azonnal kirúgták az állásából. Háromnegyed évig nem tudott elhelyezkedni. Ez már nem humor, hanem rossz vicc, amin nem tudok nevetni. Számomra ugyanebbe a kategóriába tartozik a Hankiss-ügy is. Óriási kérdés számomra, a vizsgálatát miért szakították meg, hiszen óriási gazdasági visszaélések voltak a tévében.

– Úgy tűnik, ön neheztel a humorra.

– Szó sincs róla. Emlékeznek a régi viccre? „Lehet-e Svájcban kommunizmus? – Lehet. De minek?" Alig néhány szó, de minden benne van. Ilyen az igazi humor.

– Akkor így teszem fel a kérdést: lehet-e humor nélkül élni?

– Lehet. De minek... Én nem tudom elképzelni az életemet humor nélkül. Otthon is, a gyerekeimmel igyekszem mindig megtalálni a dolgoknak azt az oldalát, ami egy kis vidámságot ad.

– És a politikában?

– Keresem, keresem... De egyelőre nehéz megtalálni...

UNOKÁINK IS

WALTER BÉLA:

A TABÁNI KOLOSSZUS

A Kolosszus még akkoriban épült, amikor városvédő Pallas Athéné (lánykori nevén: Ráday Mihály) szobrának kacsójából el-elcsenték olykor a mikrofont. A budai Tabán fölé könyöklő Nap-hegy tetején emelték eleink a csupaüveg-csupabeton csodát, hogy látva lássuk. (Ünnepélyes átadásáról annak idején gyorshírben számolt be az MTI!)

Bodicsek bácsi még emlékezett a régi Tabán, a hajdanvolt Víziváros zegzugos utcácskáira, az egymásba kapaszkodó házakra, a Krúdy megénekelte kiskocsmákra. Az első háború után tűnt el végképp a festőien szegényes negyed, Krúdy Óbudára vándorolt, Bodicsek bácsi még tovább.

Innen, a Várból nézve a székház hivalkodó antennatornyai fölsebzik a felhőket. Van ebben az épületben valami militáns, kattintja Nikonját a mellvédre támaszkodva japán barátom. Nehéz örökség, mormolom. Világörökség!, érti félre, mosolyogva mutogat körbe, bjútiful.

Amikor Bodicsek bácsi ükapja beült a Hét Választófejedelmek fogadóba, átszalajtott valami sihedert Mayerffyhez egy kancsó serért, harangszóig kortyolgatott, majd elsétált a templomhoz, megvizsgálandó, mit végzett aznap Obergruber, a karintiai kőmíves.

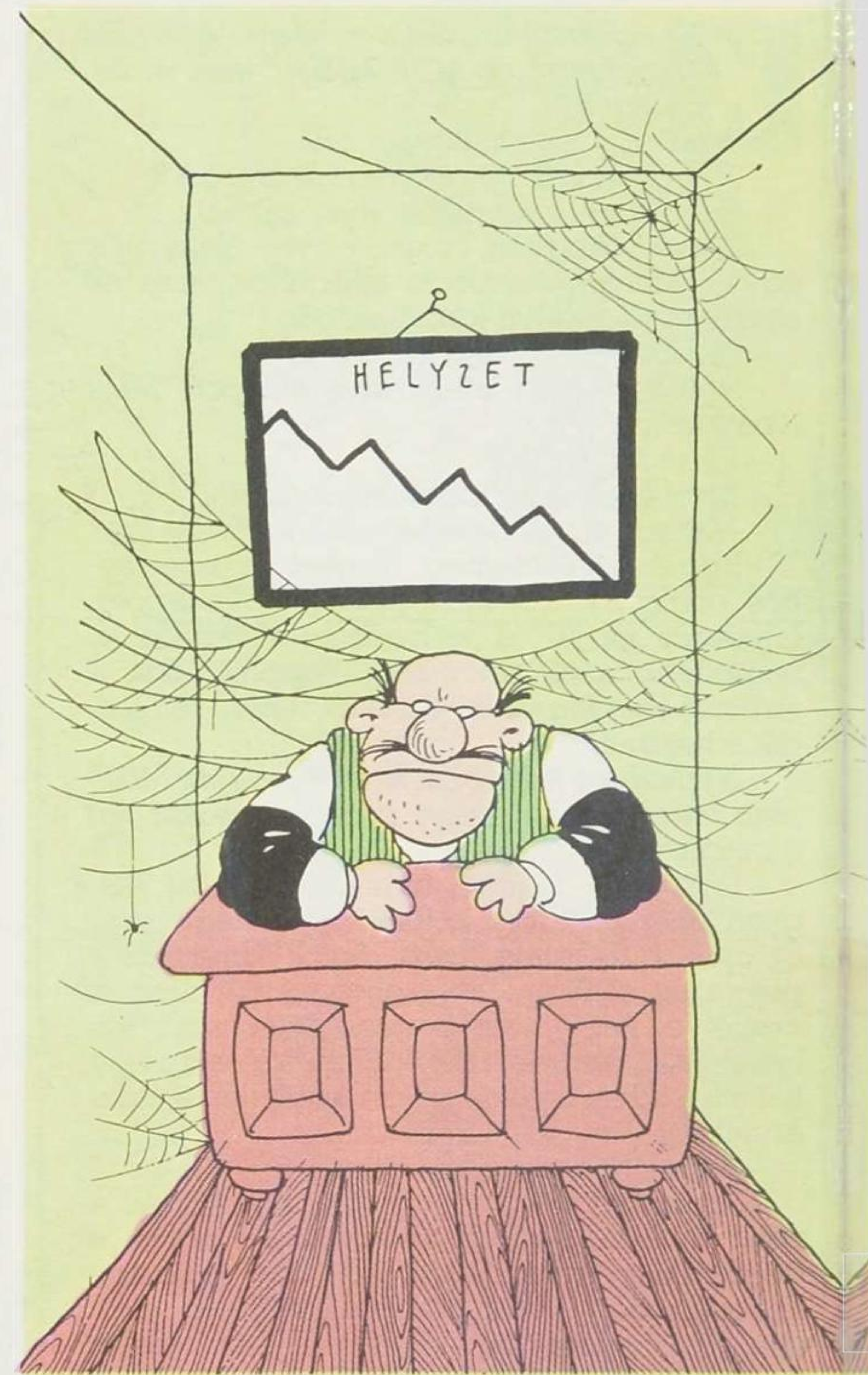
Bukdácsolunk tovább, osakai ismerősöm még a macskakövekben is gyönyörködik. Itt épül fel a kormányzati negyed, dicsekszem, a köztársasági- és a miniszterelnök szomszédok lesznek, egymástól csupán aláírásnyira. Ülünk a Korona cukrászda teraszán, finom a fagylalt, sok a turista, örülhet a büdzsé.

Bodicsek bácsi végigcsoszog a Hosszú utczán, egészen az Alsó Vásártérig, megáll az árusok sátrainál, zsebében kotorász', hosszan alkuszik a vörös képű svábbal. Zacskóstejet vásárol tőle, a soványabbat, meg epres joghurthabot.

– Itt turistacsoportok járnak, ne akadályozzuk a forgalmat, tessék kérem tovább haladni!

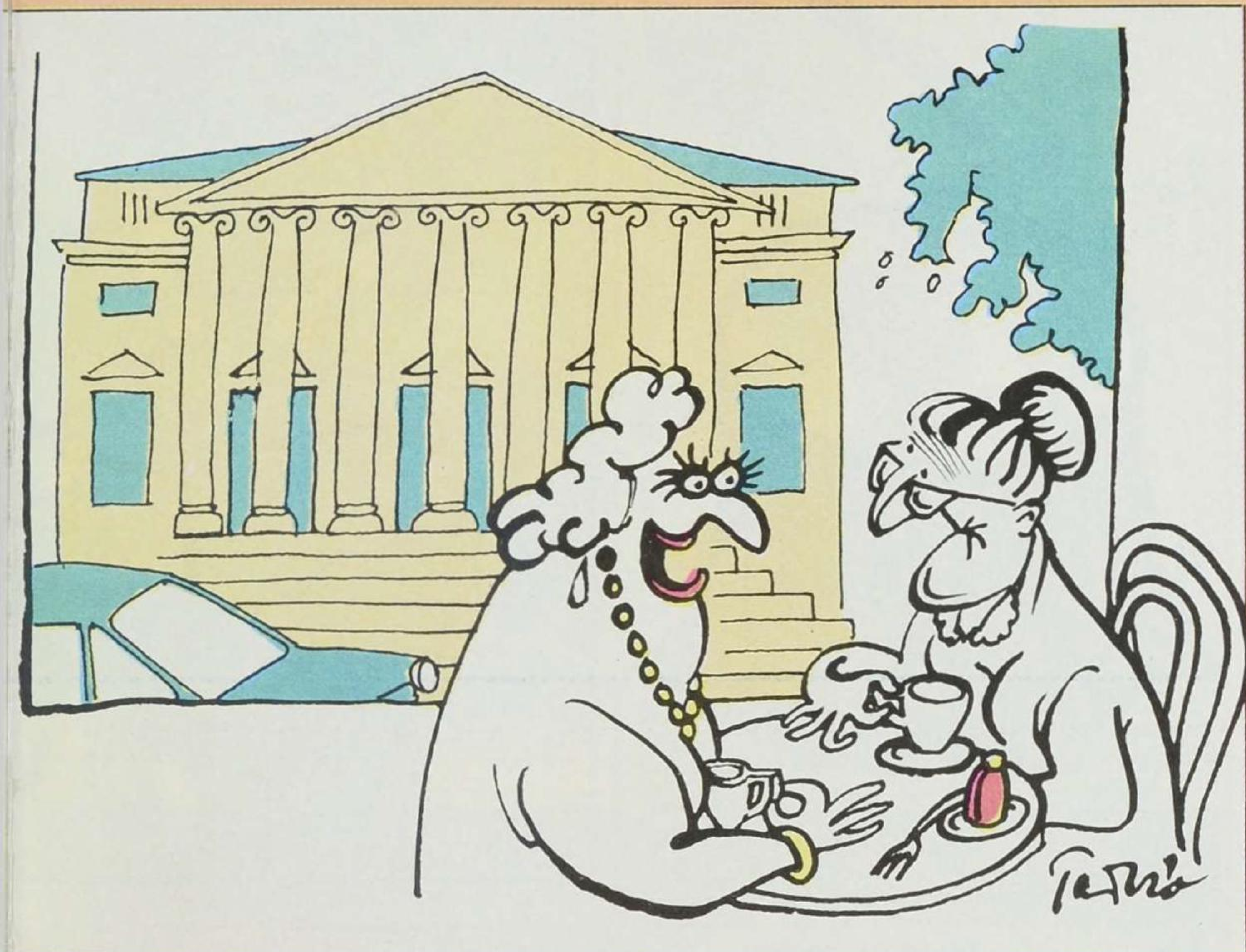
RÉGI BÚTOR

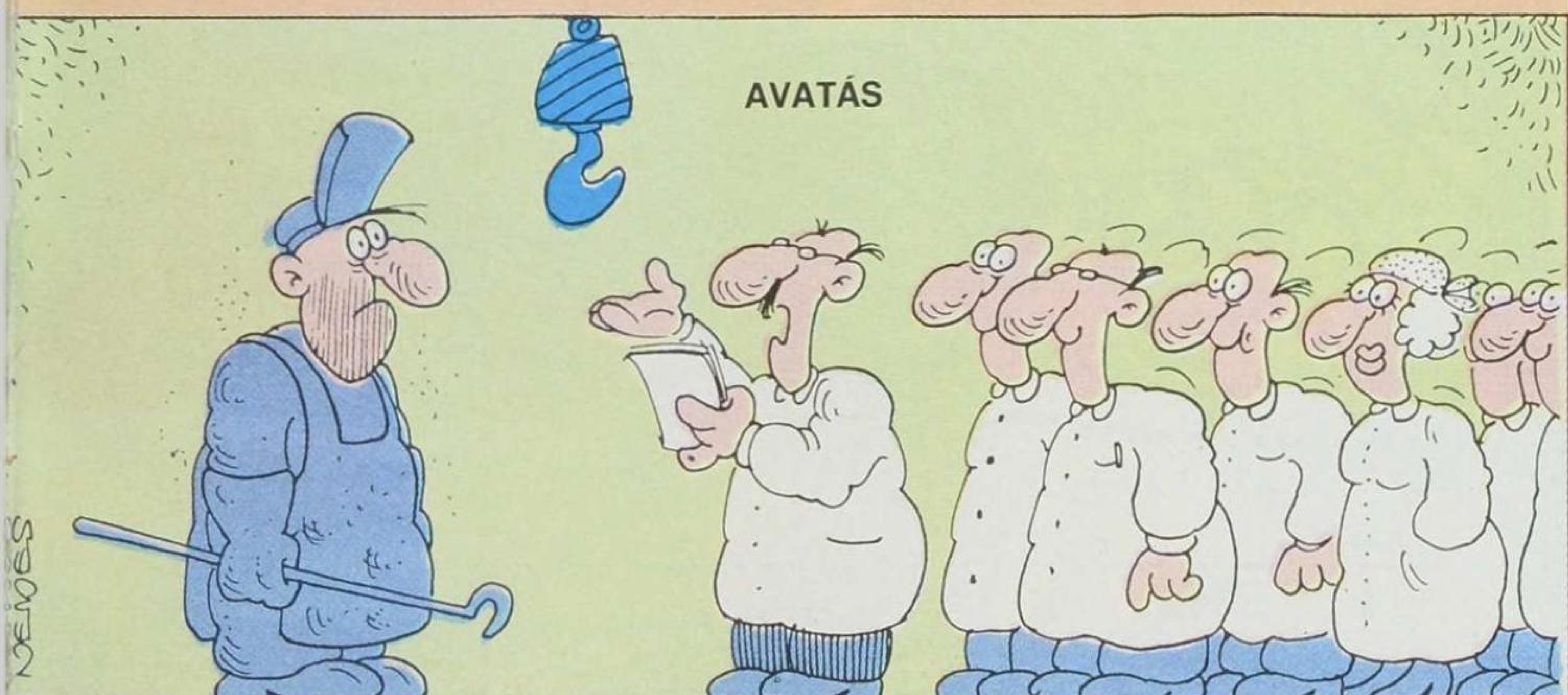

BUMMM!

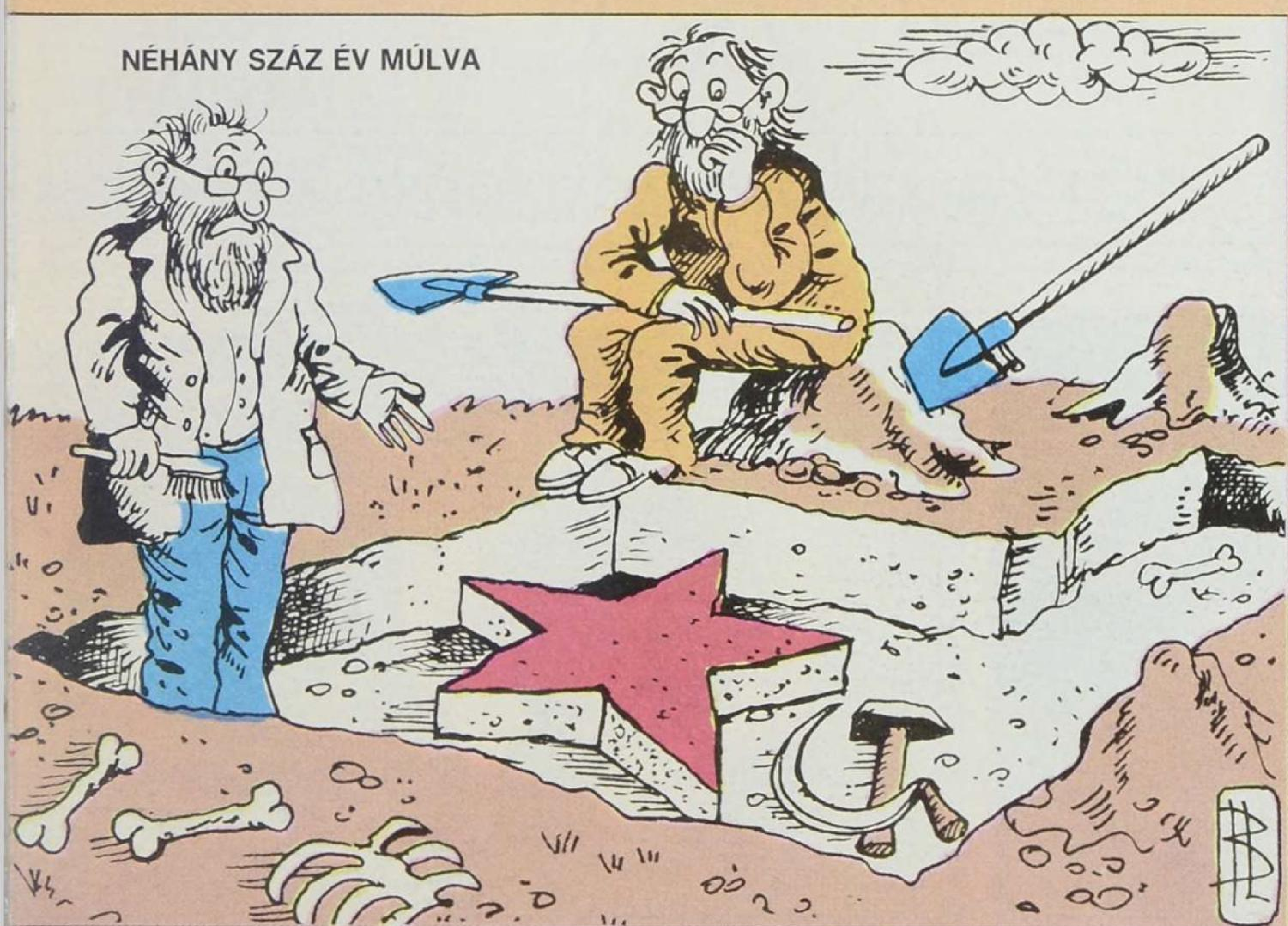
AKNI FOGJÁK

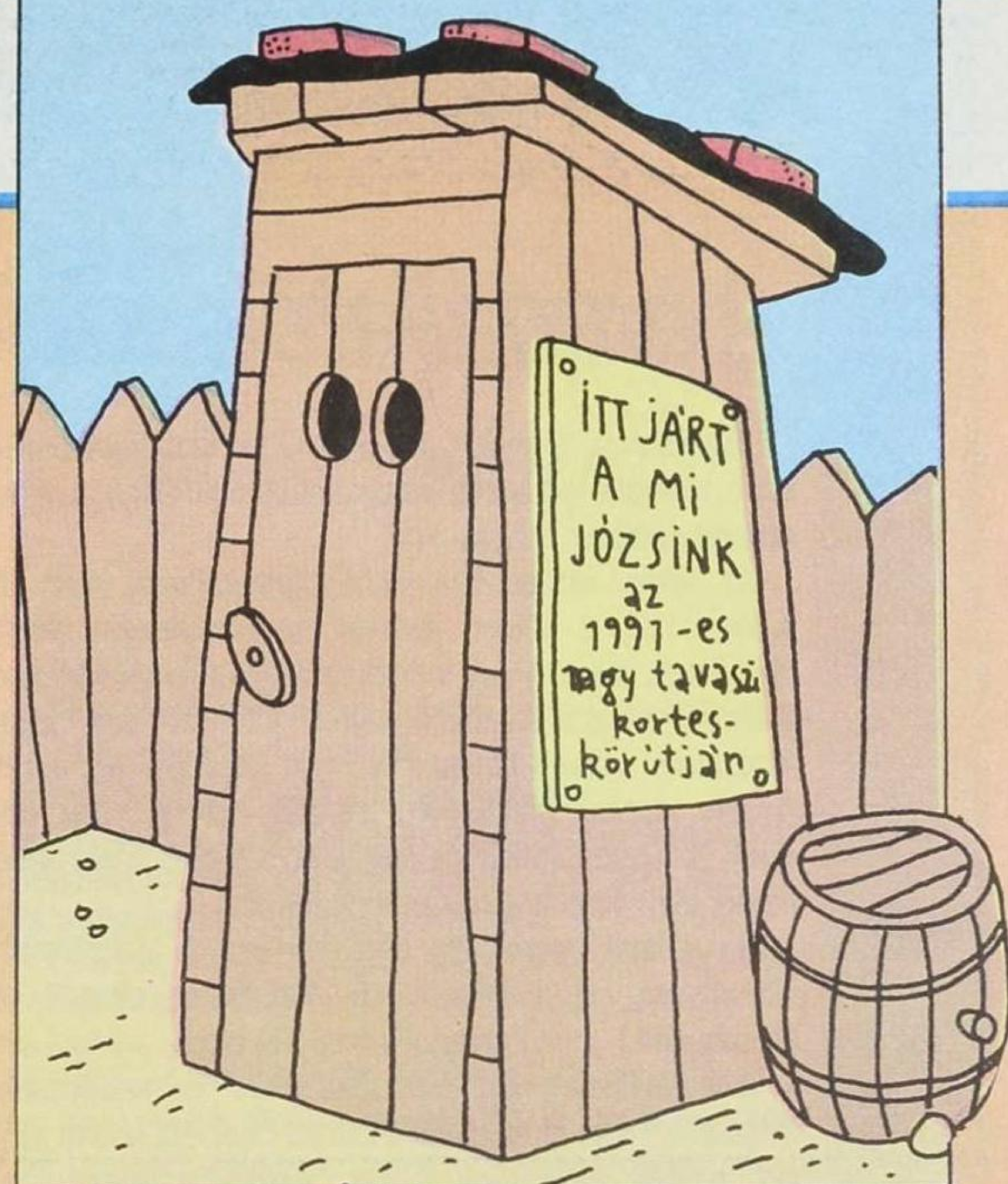
Rád férne egy kis restaurálás!

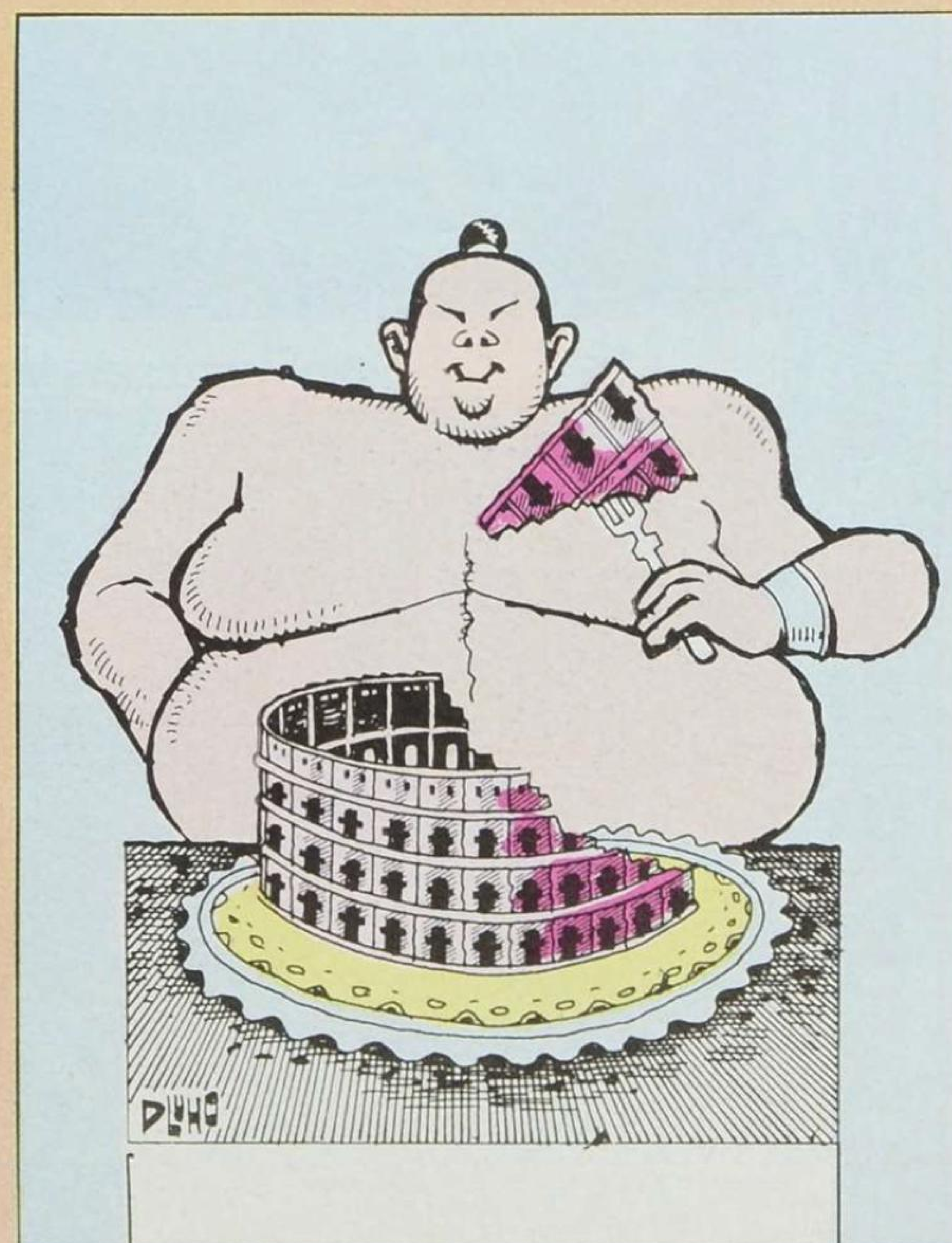
– És most Kovács kollégát, mint az ország utolsó, máig működő martinászát, ipartörténeti műemlékké nyilvánítom.

Kultikus bálvány a XX. század második feléből.

ZSILA ÁKOS:

A vadállatok ideje

Alig hiszem, hogy így, a kiránduló időszak beköszöntése táján akadhat fontosabb dolog annál, mint hogy a kullancsokról szóljunk néhány szót.

Az *ixodes ricinus* néven közismert kullancs apró állat, erdőben él, a fákon, turisták és vaddisznók vérével táplálkozik. Vérszomjas természete ellenére igen türelmes, gyakran hosszú napokat képes eltölteni egy faágon, áldozatára várva. Látószerve nem fejlődött ki, pusztán hallása alapján tájékozódik. Ha hall valamit, ugrik. Néha elvéti az ugrást, ilyenkor röviden káromkodik, majd néhány hónap alatt visszamászik eredeti helyére.

Ha a fáról pocsolyába esik, baj van. A vízből csak a vízikullancs képes kiúszni. (A vízikullancs viszont nem mászik fára.)

A szárazföldiek közül ismerünk ember- és vaddisznókullancsokat. Könnyű megkülönböztetni őket. Ha látunk egyet, *aki,* mialatt elmegyünk alatta, közönyös marad, az a vaddisznókullancs.

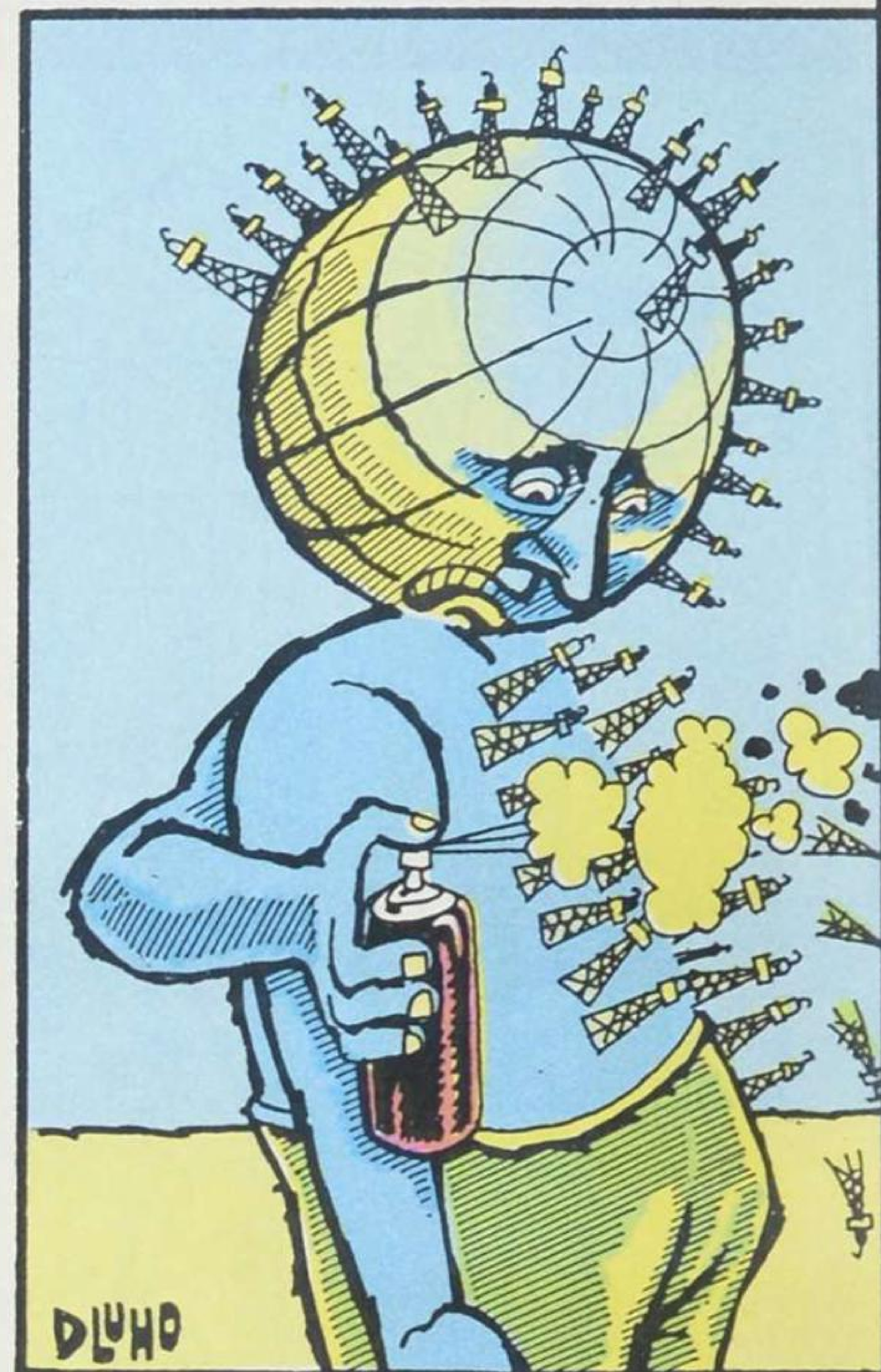
A kullancsok nemi életéről keveset tudunk, sokkal kevesebbet, mint ők az ember nemi életéről, de szinte teljes bizonyossággal kizárható náluk az előjáték ismerete. A párzás általában egy dögön történik, ezt gazdaállatnak is nevezik. (A gazdaállat lehet ember is, ami nem csoda.)

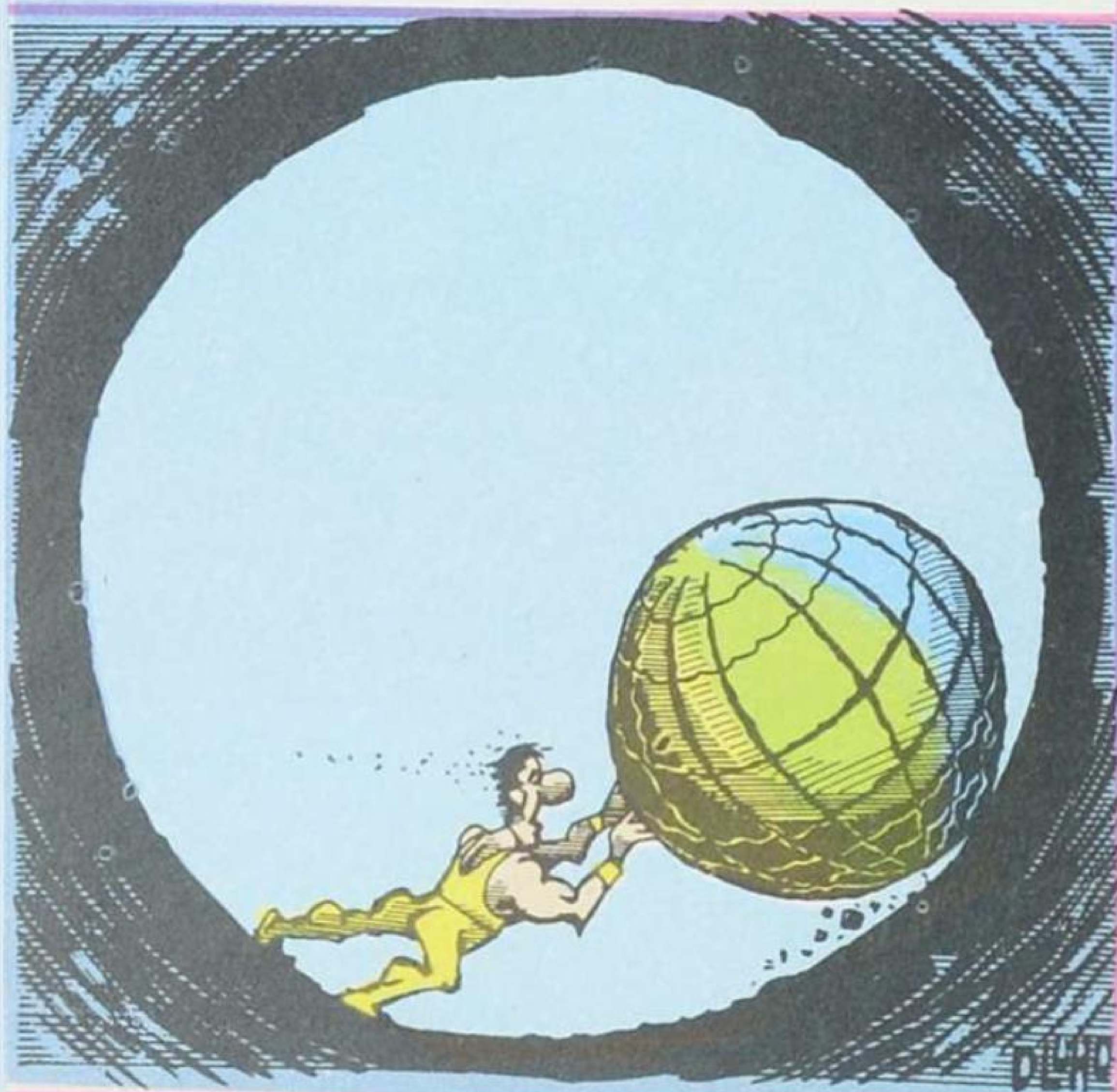
A kullancsot éjszaka gyufásdobozban tartsuk! Nappal a nagyszülőkön. Ha más megoldás nincs, adjunk vért. Az állatot a fejétől a farkáig simogassuk, akár a kutyákat, vagy az embereket.

Az Értelmező Kéziszótár szerint a „kullancs" szó a sportnyelvben az ellenfél csatárát fedező középhátvédet jelenti. Ez meglehetősen obszcén és pornográf... Ilyen állatot ne gyűjtsünk!

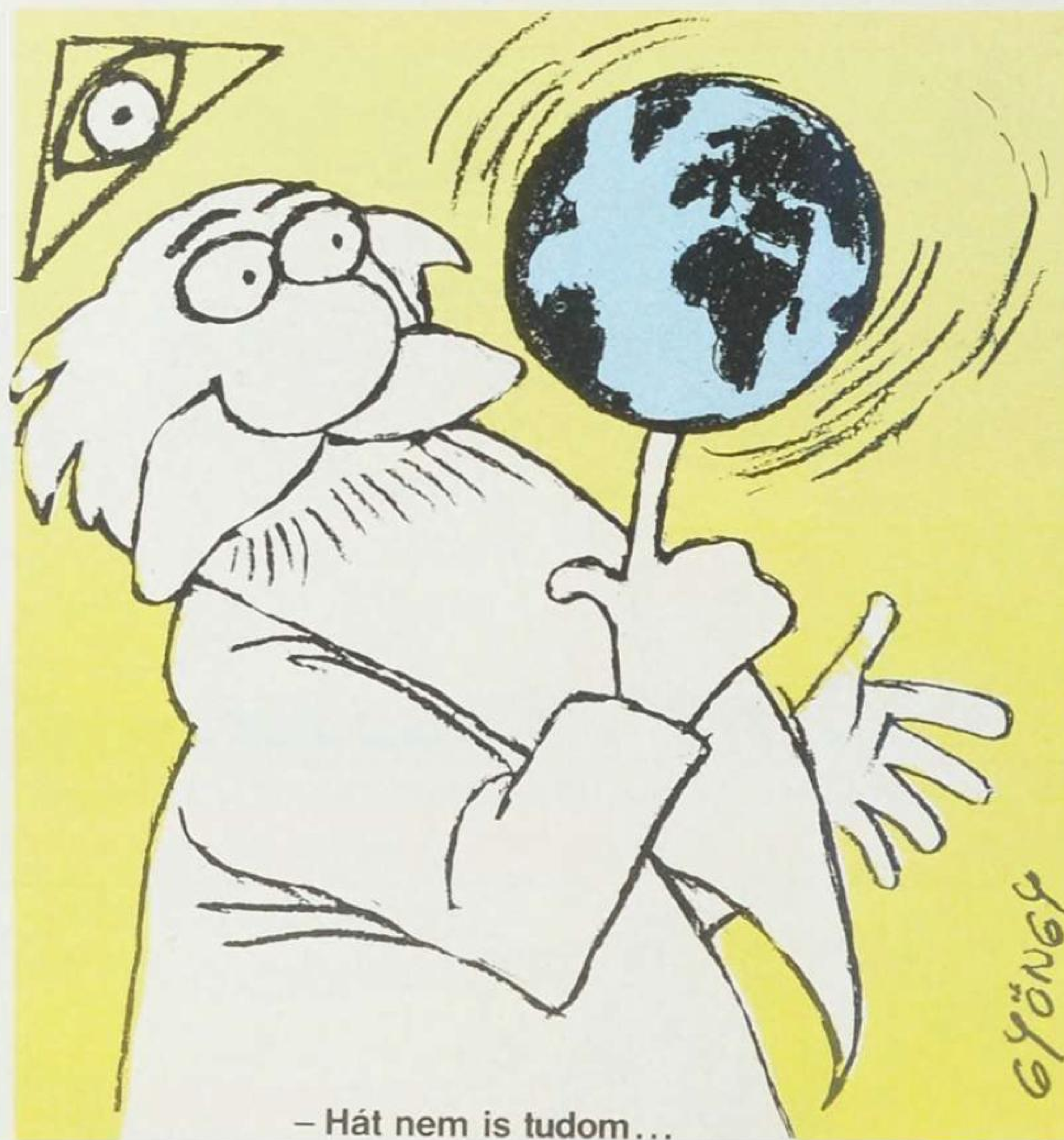
...NE VÁGJ KI, MINDEN FÁT!

...ÉS MÉGIS MOZOG...

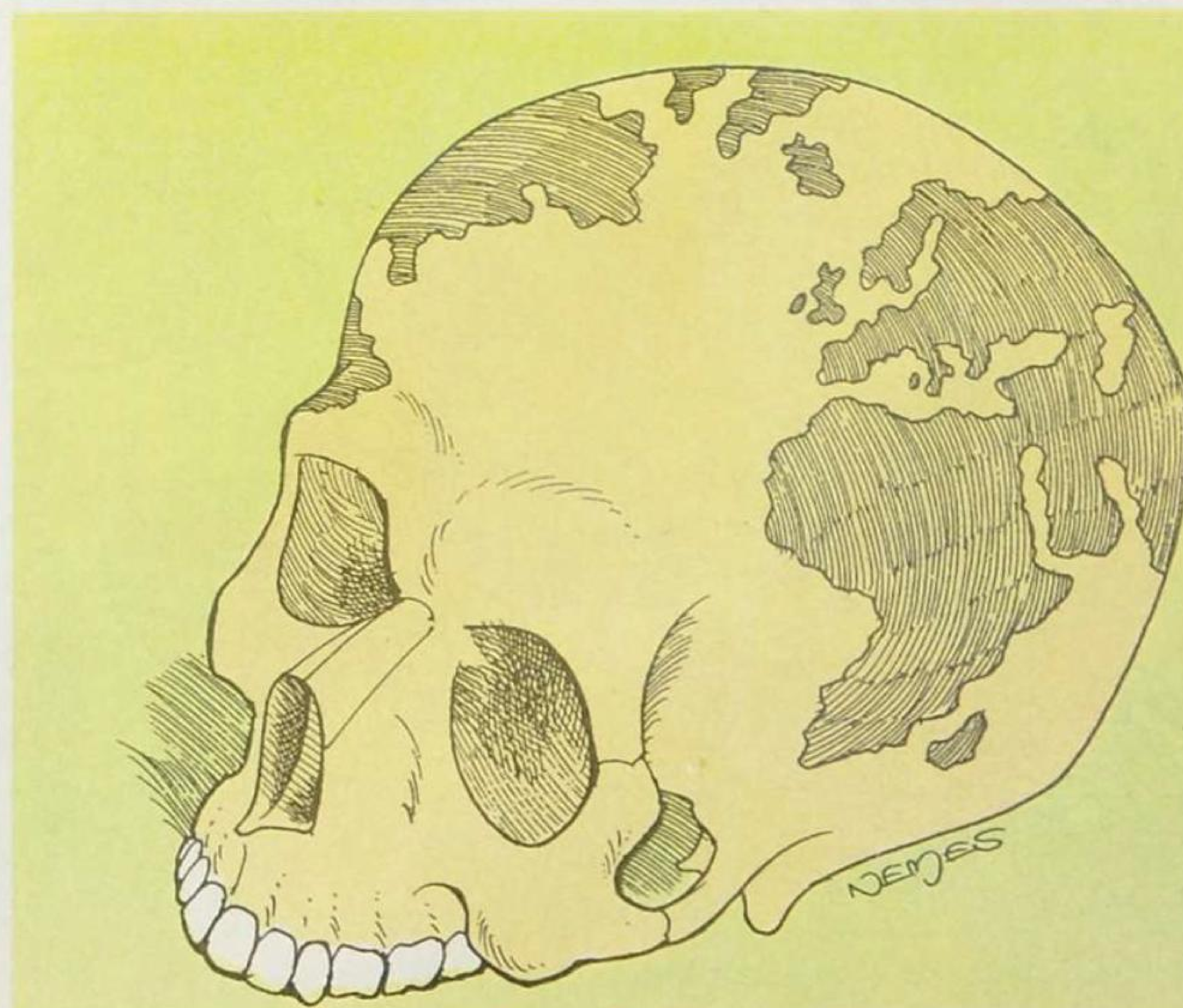
– Hát nem is tudom...

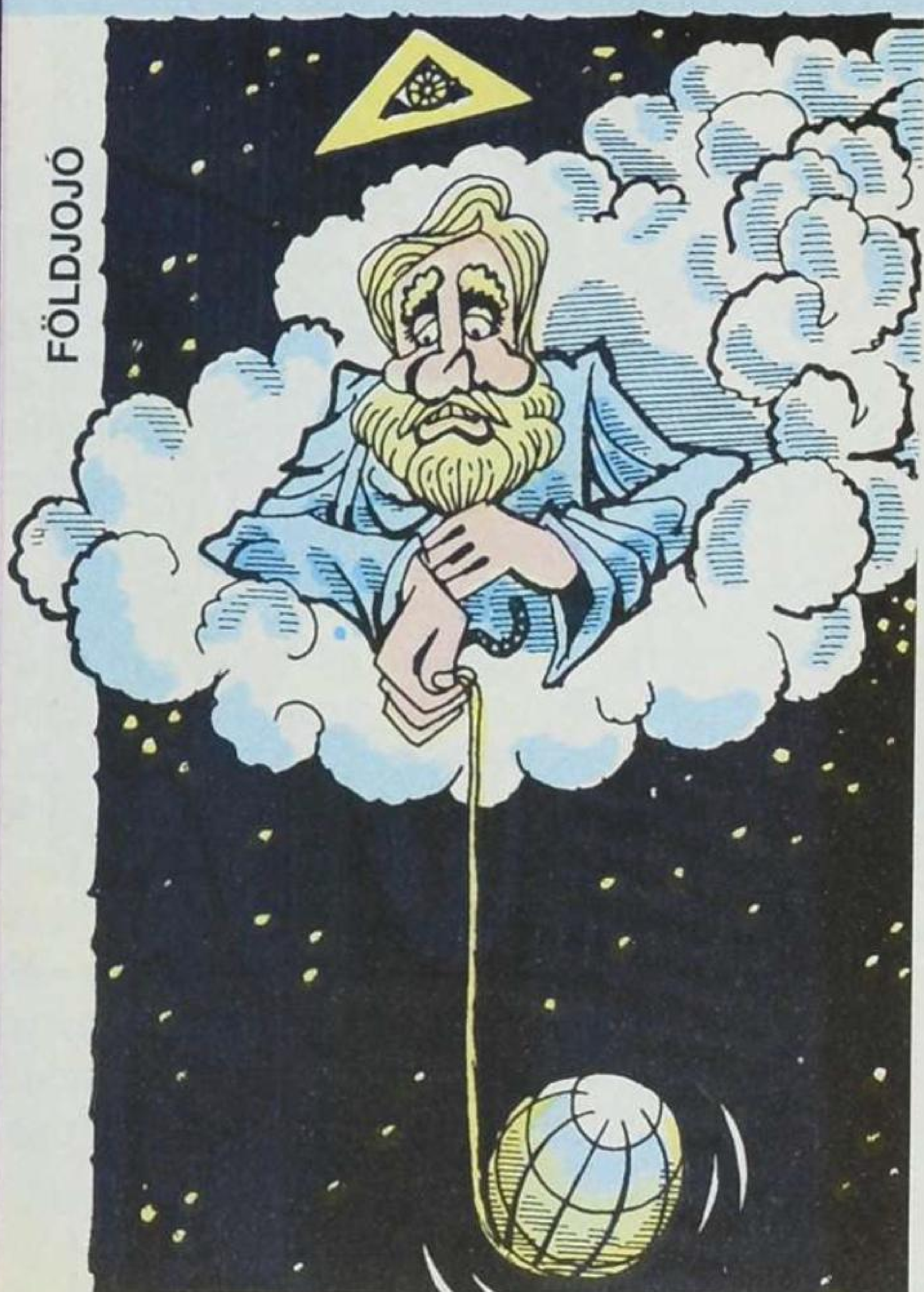
A mai ember óhaja:

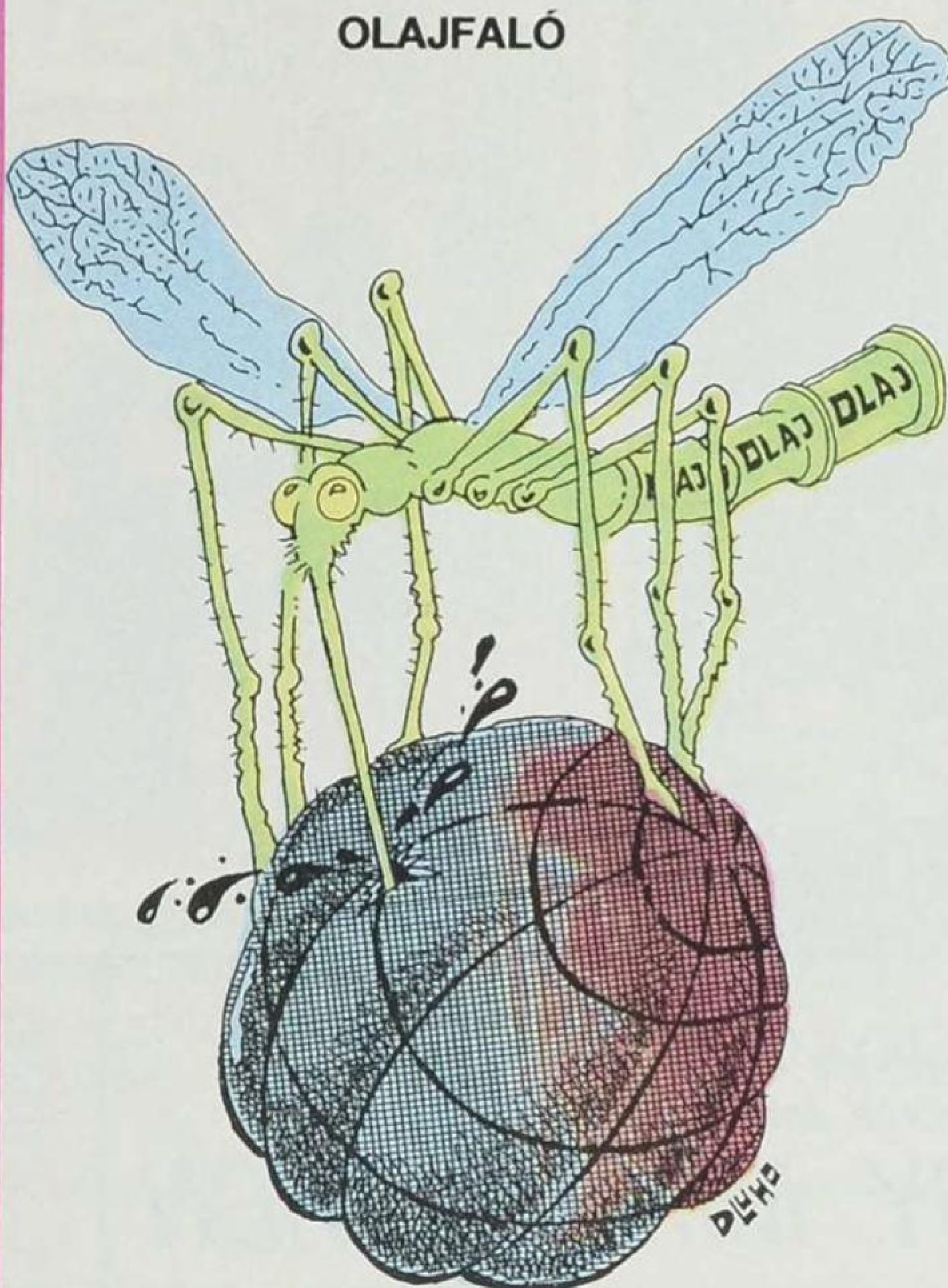
DE JÓ LENNE JÖVŐRE IS ÜNNEPELNI A FÖLD NAPJÁT!

KÖRNYEZETSZENNYEZÉS

BODNÁR GYULA:

Itt a sztyeppén, Mr. Ewing?

– Good morning, kedves Jockey!

– Ki maga és honnan ismer engem?

– A Dallasból, engedelmével.

– Nem emlékszem magára, pedig nincs Dallasban olyan sötét alak, akit én ne ismernék.

– Nem a városról, a sorozatról beszélek.

– Aha, a sorozat. Azt mondja; a sorozat?! No ide figyelj, te briganti! Ha még egyszer le mersz adni akár csak egy rövid sorozatot is valamelyik kutamra,...

– Elnézést, kedves Jockey, én a televíziós sorozatról beszélek. Arról, amelyik a magyar tévében megy. Ha meg nem sértem, maga mit keres errefelé?

– Tudja, ez a Clinton fiú a fejébe vette, hogy kiáll az orosz cár mellett. Tetszik neki, amit ez a mister Jelcin csinál. A Bill főleg az crosz olajbányászatot akarja felkarolni.

– Bobbyt is magával hozta?

– Méghogy azt a mulya öcsémet? Jó, hogy nem mindjárt Cliff Barnest kérdezi.

– Sikerült már valamit elérnie?

– Hogyne! Máris vettem nyolcvanezer hektár olajmezőt.

– Földet vásárolt? Tudtommal az orosz kormány nem ad el földet.

– Nem szokásom kormányokkal tárgyalni, pajtás. Összehívtam a kerületi komisszárokat és tíz perc alatt nyélbeütöttem a dolgot.

– Milyen alapon?

– Azon az alapon, hogy Jelcin atyuska messze is van, meg még rubele sincs, Jockey bácsi pedig itt van és dollárral fizet.

– Mi lesz, ha Moszkva megtudja, hogy földet szerzett?

– Maga milyen newspapertől van, pajtás? Liberálistól, vagy kormánypártitól?

– Mondjuk úgy, hogy inkább kormánypártitól.

– Akkor oké. Maga mindent írhat, úgysem hiszik el. Egyébként az itteniek nem árulkodósak. Jockot is ők rejtegették.

– Jock nem Dél-Amerikában volt? ...Jock él?

– Persze, hogy él. Azért volt a „köd", mert akik ide hívták szakértőnek, azok valami KGB nevű utazási irodát bíztak meg a szervezéssel. Emlékszem a reklámjukra is: „Nincs jobb hely a világon, üdüljön a Gulágon!"

– Szegény Ellie asszony! Pedig hogy meggyászolta Jockot.

– Majd megvígasztaljuk, ha hazamegyünk Southforkba. Viszünk neki Moszkvából a kertbe egy szép kis hagymakupolát.

– Nem tart attól, hogy amíg maga itt az oroszoknak segít, addig a testvére legyőzi önt az örökségért való vetélkedésben?

– De jó, hogy eszembe juttatta, pajtás! Bobby öcsémnek szeretném megvenni a Barátság vezetéket.

– Azért, hogy szállíthassa az olaját?

– Nem. Azért, hogy megsüthesse. ...Méghozzá csőben!

Mindenkivel tudatjuk:

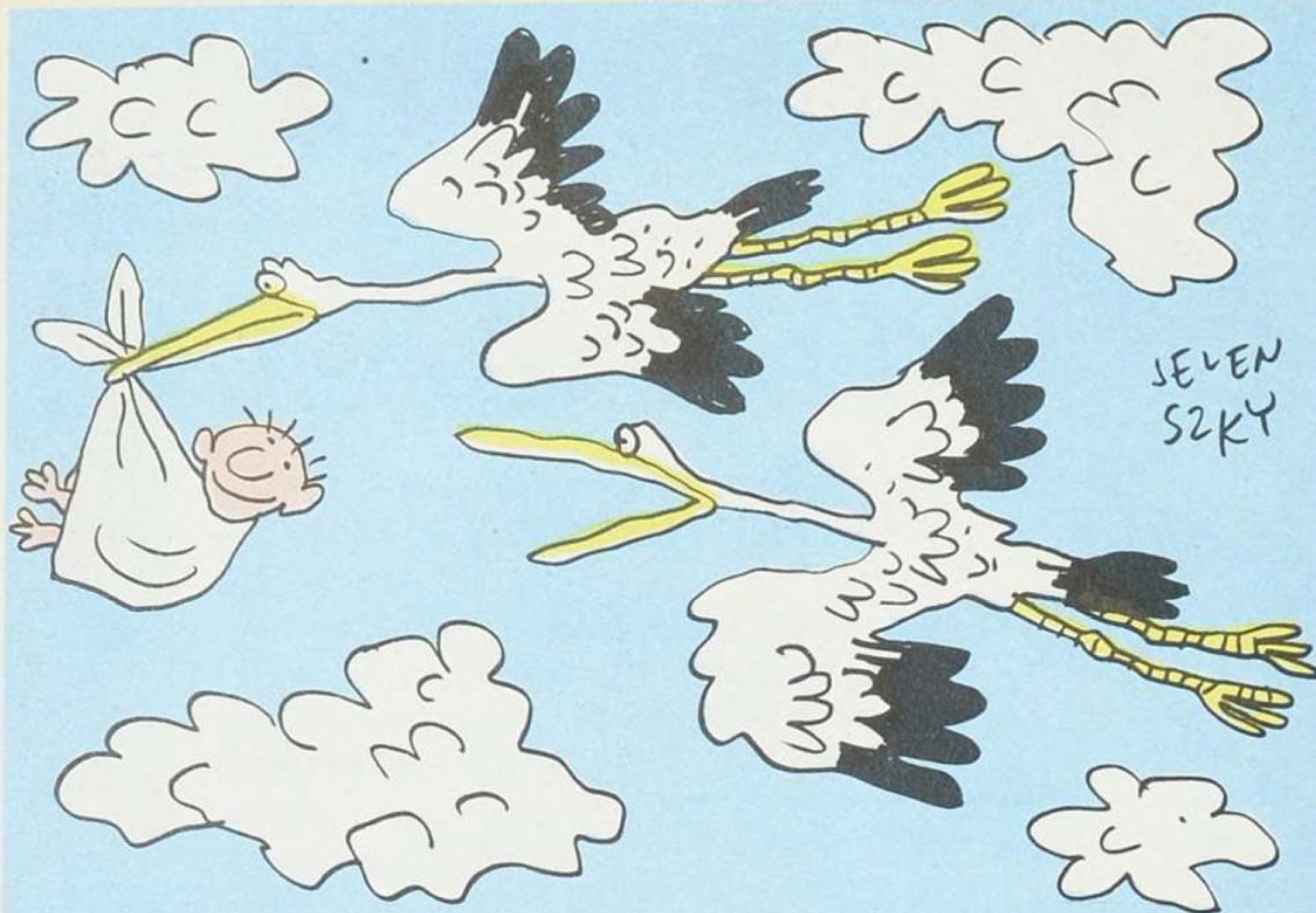
EZT A FÖLD NAPJÁT NEM A KISGAZDAPÁRT RENDEZTE!

ÁPRILIS 22.: A FÖLD NAPJA ● ÁPRILIS 22.: A FÖLD NAPJA

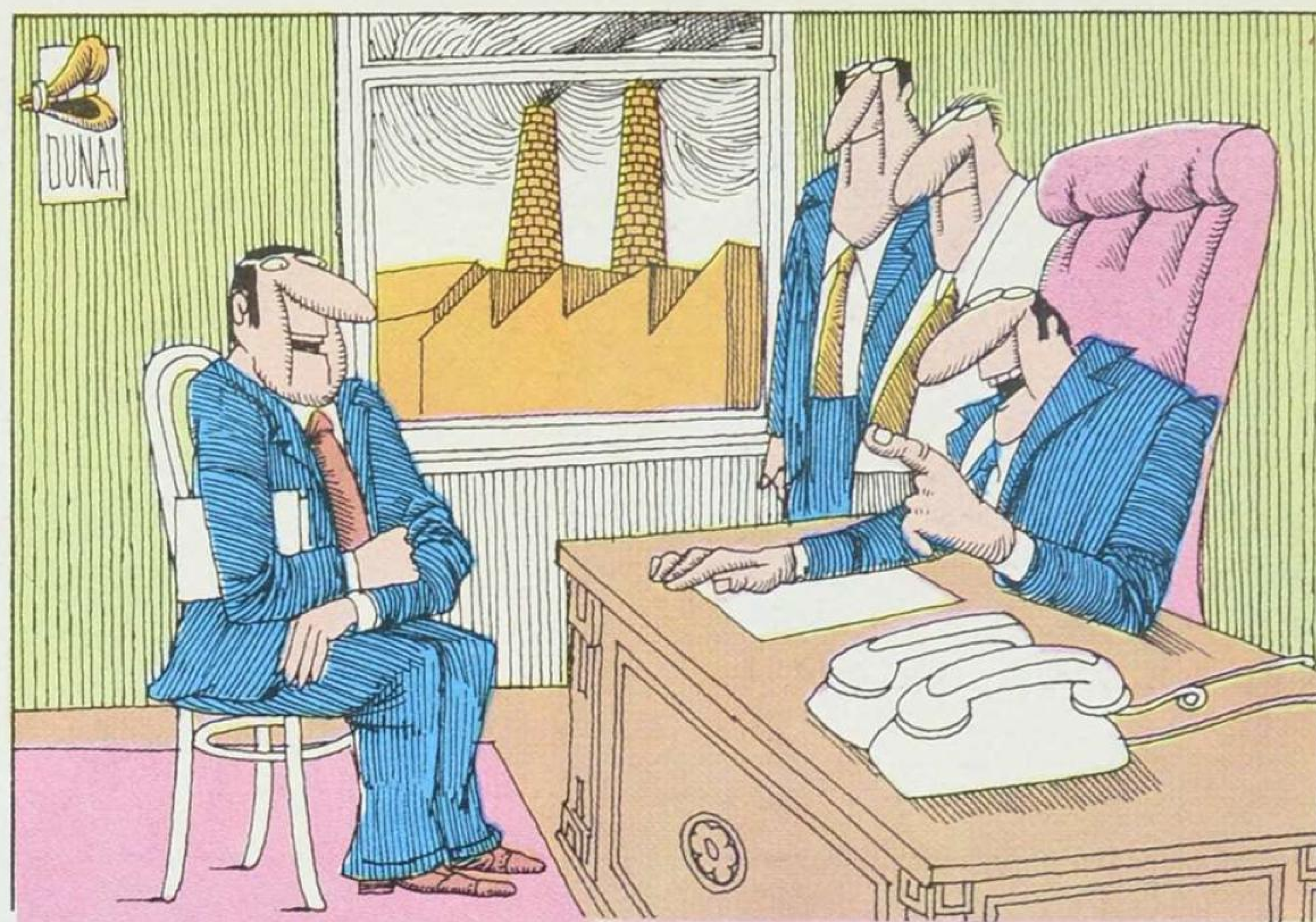

– Voltaképpen nézőpont kérdése: ahol állunk az lejtő vagy emelkedő?

– Nálunk liberális abortusztörvény van, már a gólyától is el lehet venni a gyereket.

– Ön az én beosztásomat kívánja lízingelni?

– Megfelelő csillárt, a megfelelő fejre…

BERÉNYI OTTÓ:

ÚGY, MINT OTTHON

Benn áll a villamos a végállomáson. A nő sebesen tolja a gyerekkocsit a villamos felé, még egyet slukkol a cigarettájából, a lábam elé dobja és idegesen rámrivall: Nem segítene?! De igen, igen, hogyne, elnézést, hogy én milyen neveletlen vagyok. Emeljük a gyerekkocsit, benne az óriásbébivel. Még karonülő, de nincs az a kar, ami le nem törne alatta.

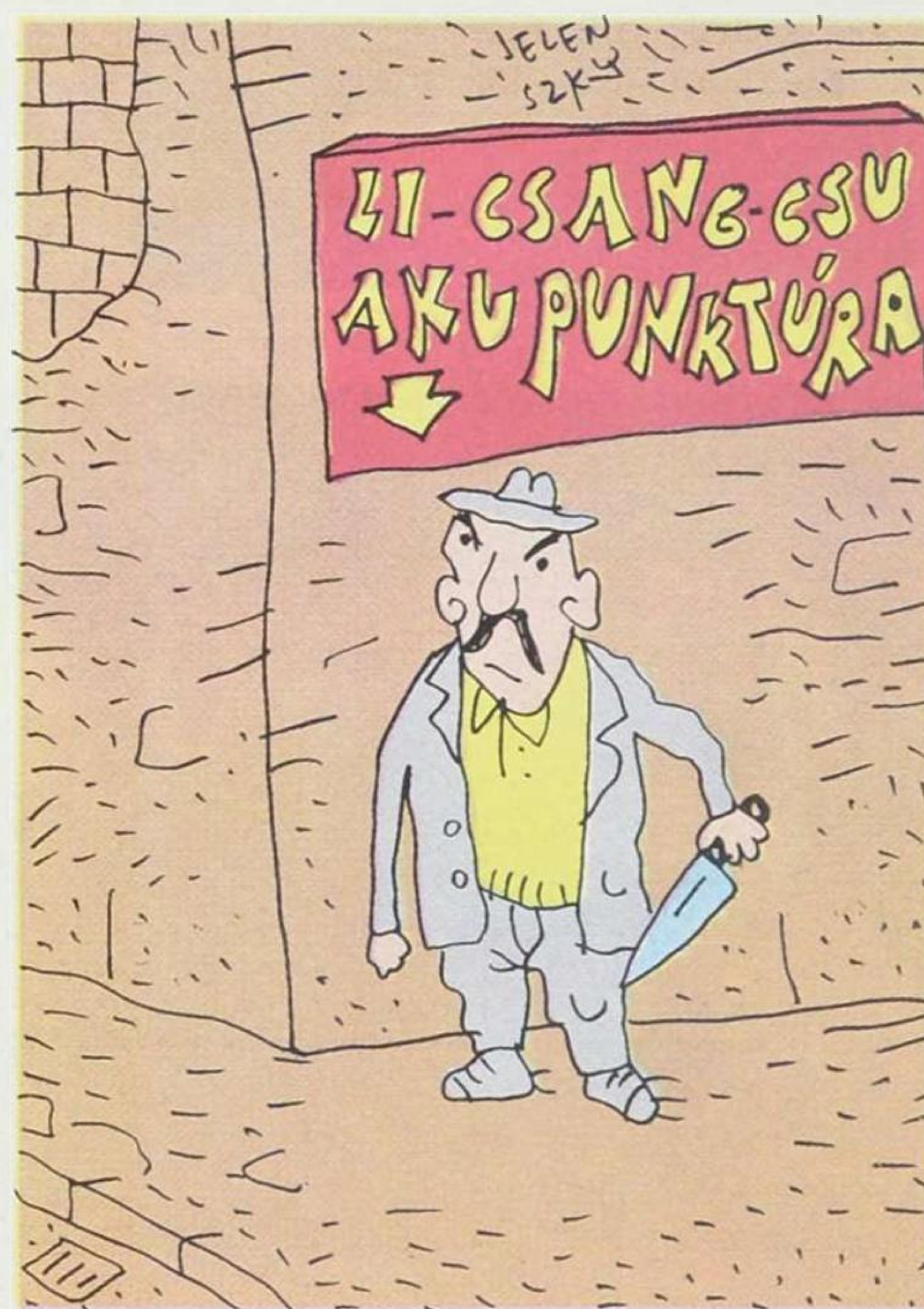
Nem elég a gyerekkocsi, még a karján is lóg egy nagyhasú nejlonszatyor, tele gyerekcuccal, rékli, pelenka, üveg tea. A kezében meg két frissen sült, aranyszínű, fokhagymaillatú lángos, fehér selyempapírral fogja, amin erősen átütött az olaj.

Anyuci, mint a villám leül, maga mellé rántja a kocsit a gyerek majdnem kiesik. A mama nem lát, nem hall, letép a lángosból egy jó darabot, bekapja. De forró lehet, mert a száját tátva gyorsan ki-be lihegi a levegőt. Nagyot nyel, majd letép egy kisebb darabot, háromszor-négyszer megfújja, még kisebb darabokra tépi, majd a kövér tátogó gyerek szájába tömi. Az meg nyeli, nyeli, fénylik a szája körül az olaj. A villamos gyorsan halad, üzemel az „étkező kocsi". Közben le-lehull egy falat, lehullott az olajos papír is, amivel a lángost fogta.

Anyuci megtörli a kezét és a gyerek száját egy papírzsebkendővel, amit maga mellé tesz az ülésre. A lángosdarabkákat egy ügyes lábmozdulattal a pad alá kanalazza. Felugrik, a kocsival kinn terem a peronon és rákiált az ott álló öregemberre: Nem segítene leemelni a kocsit? De igen, igen, elnézést milyen figyelmetlen vagyok.

Ülök a villamoson a hulladék között. Nézem a pad alatt a lángost, az olajos papírt, az ülésen a gyűrt zsebkendőt, mélyet szívok a fokhagymás levegőből és utazom tovább.

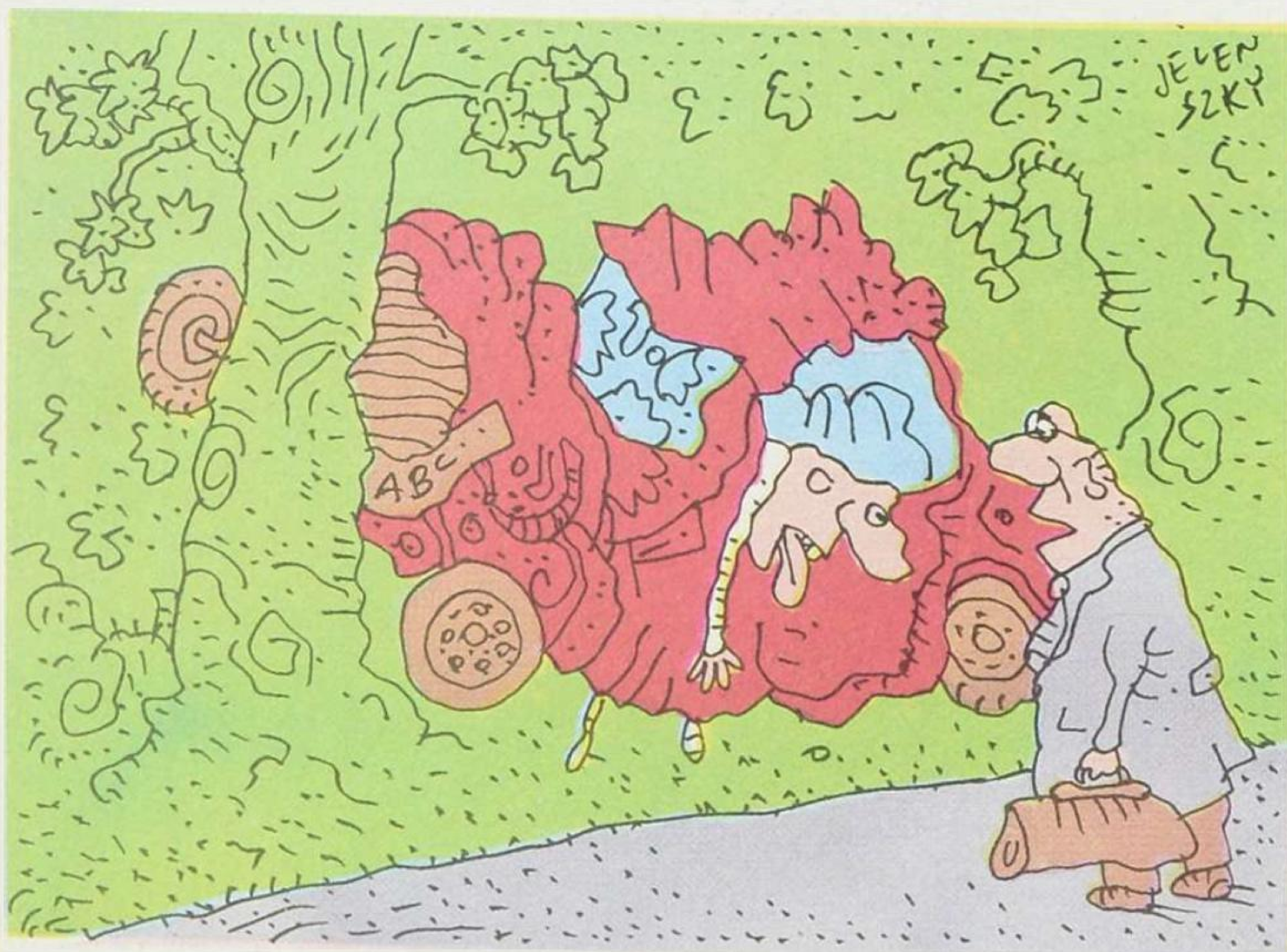
Még látom a száguldó babakocsit. Anyuci siet haza, otthon is rendet kell csinálni, és még a gyereket is nevelni kell…

Öcsi, a kapitány…

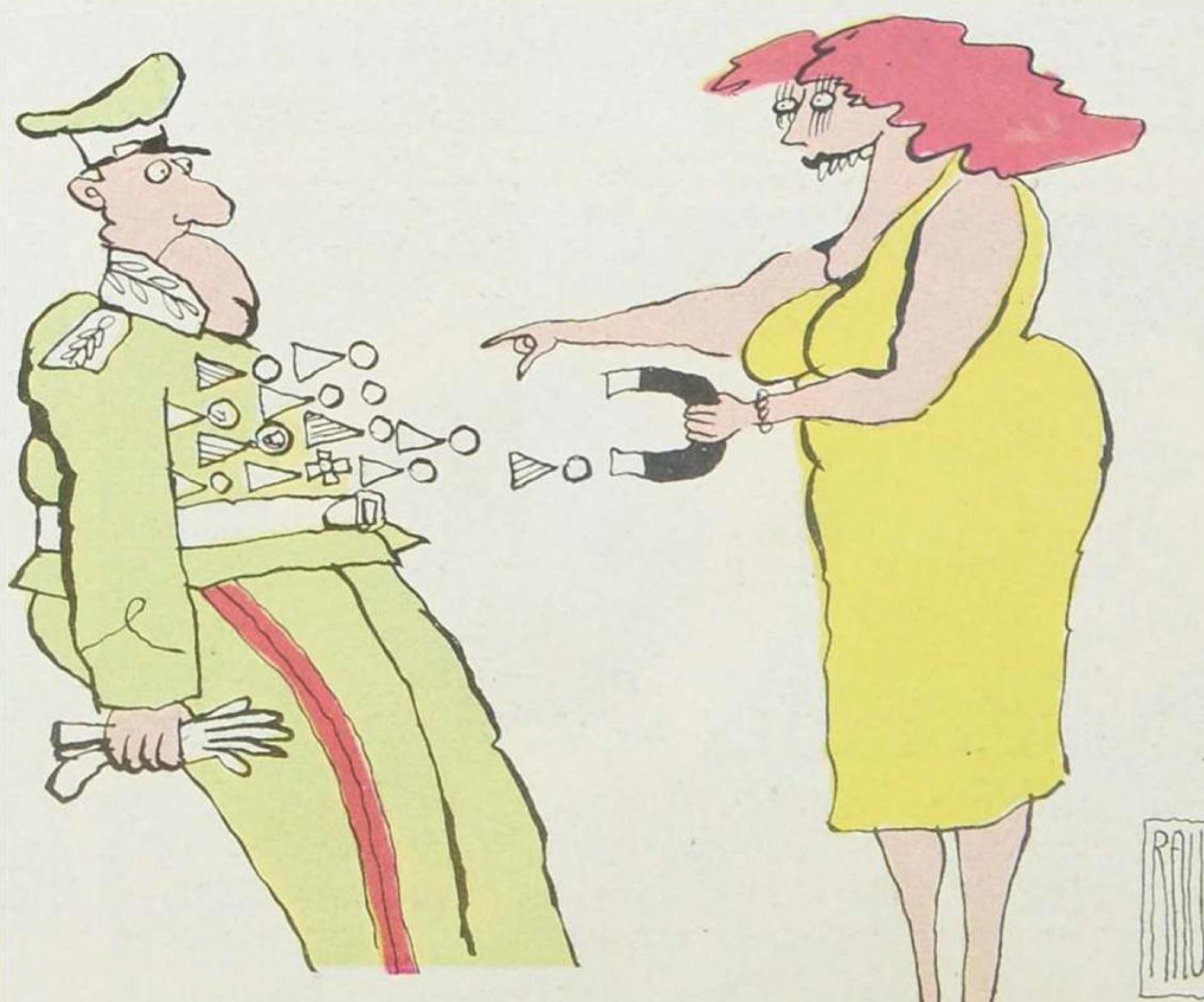
NAGY PÉNZ, KIS FOCI?

A „PRECÍZ"

– Aztán nálunk van a biztosítási kártya!?

NUMIZMATIKAI SZENVEDÉLY

KAPOSY MIKLÓS:

Szombati levél

KEDVES BARÁTOM!,

aki ezekben a percekben indulsz az anyakönyvvezetőhöz, elszánt, de piruló arád oldalán; kedves barátom, állj meg egy szóra!

Állj meg egy szóra, te szerelmes, izgatott, csacsi fiú, aki ünnepi sötétbe öltözve toporogsz már egy fél órája, és köszörülöd a torkodat, hogy férfiasan harsanjon majd ajkadról az igen, és tágítanád vakító gallérodat és vadonatúj cipődet, mert mindkettő éget és szorít; állj meg egy szóra, mert nem tudsz még valamit.

Ezekben a percekben te mindent véglegesnek gondolsz. Izgalmadat, fogadkozásaidat, fölényedet, önbizalmadat és arád szende mosolyát – mindent véglegesnek hiszel.

Dehogy akarom én elrontani az örömödet, és ürömöt csempészni lakodalmi kristálypoharadba, hová gondolsz, éppen ellenkezőleg. Tartósítani és megőrizni szeretném ünnepélyes szándékaidat, prolongálni ezt a napot, és óvni elhatározásod tekintélyét.

Mert ma körülötted forog a világ. Nem számít, hogy a menyasszonyt könnyezik és dédelgetik, a nap igazi hőse te vagy, aki lehetővé tetted ezt a pompás ceremóniát, beváltva a hozzád fűzött reményeket, szavahihetőségről és erőről téve tanúságot.

Fogadkozásaidat, – amiket idáig csak neki suttogtál el –, most nyilvánosan is meg fogod pecsételni.

Hohó, barátom, hát erről van szó, látod. Nézz körül a gyülekező násznépen, nézz csak jó mélyen a szemükbe, mert ők már tudják, amit te nem, hogy pünkösdi királyság ez a te mai tündöklésed, és férfiúi fölényed holnapra, vagy jövő ilyenkorra elhervad, mint a mirtusz a gomblyukadban.

Mától kezdve neked örökké bizonyítanod kell, barátom! Hűségedet, remegésedet, szerelmedet, szavaid komolyságát és példátlan rajongásodat – mindazt, amit eddig az óráig kijelentettél, ettől az órától számon kérik tőled!

Pedig piruló arád nem fog mindig ilyen szendén mosolyogni. Eljön az idő, amikor hallgatni fog, vagy egyenesen kiabál, és ha sír, egyre ritkábban sír majd a meghatottságtól. Neki jogai lesznek, teendői és gondjai, leveti fátylát és fehér kesztyűjét, kötényt köt majd és pulóvert, sokszor lesz fáradt és kedvetlen.

De te nem teheted le sohasem az ünneplődet. Hiába bújsz melegítőbe és papucsba, mai gallérod és cipőd akkor is szorítani fog, és mindig meg kell tenned, amit ma megteszel.

Ma odahagytad barátaidat az ő kedvéért. De amikor őt próbálod magára hagyni a barátaid kedvéért, majd meglátod, mi lesz! Ma nem mentél ki a mérkőzésre, mert vele akarsz lenni. De mikor kimennél, majd rögtön megkérdi ám: „Mi az, már nem akarsz velem lenni?!"

Az ő barátnői megmaradnak, és titkaik lesznek – a te barátaid szétszélednek, és nem lehetnek titkaitok többé. Ma fizeted az egész társaság ebédjét és taxiköltségét, de ha öt év múlva pénzt kérsz majd a feleségedtől tökmagra és villamosra, csak te emlékszel a mai napra, ő azt a százast fogja emlegetni, amivel a múlt hétről tartozol.

Ne legyen túl nagy az önbizalmad, barátom. Mérsékeld csak magad, mert a mai lelkesedésednél soha nem adhatod alább, ha nem akarsz szemrehányásokat és bezzegeket. Ma még hős vagy, de holnap csak árnyéka leszel önmagadnak. Ma te vagy a főszereplő, de aztán jönnek a gyerekek, a nagymosások, a gázszámlák, és te statisztálni fogsz a hétköznapok színpadán.

Persze akkor is lelkesnek és szolgálatkésznek kell bizonyulnod, fáradtság és kedvetlenség nem a te előjogod, te csak asszimilálódhatsz, fiacskám, az otthoni hangulathoz, az anyakönyvvezetőtől való távozás után nincs helye felszólamlásnak.

Mert valóban végleges minden, amit most aláírni indulsz, majd meglátod, milyen végleges, öregem. Csak próbálj meg berzenkedni ellene.

Na ne nézz rám ilyen furcsán, barátom, én nem tehetek róla. Nem muszáj hinned nekem, igazad van, békén is hagylak már. Menj hát szerencsével, izgatott, szerelmes, csacsi fiú, menj csak nézd, piruló arád milyen szendén mosolyog...

TAVASZI FÁRADTSÁG

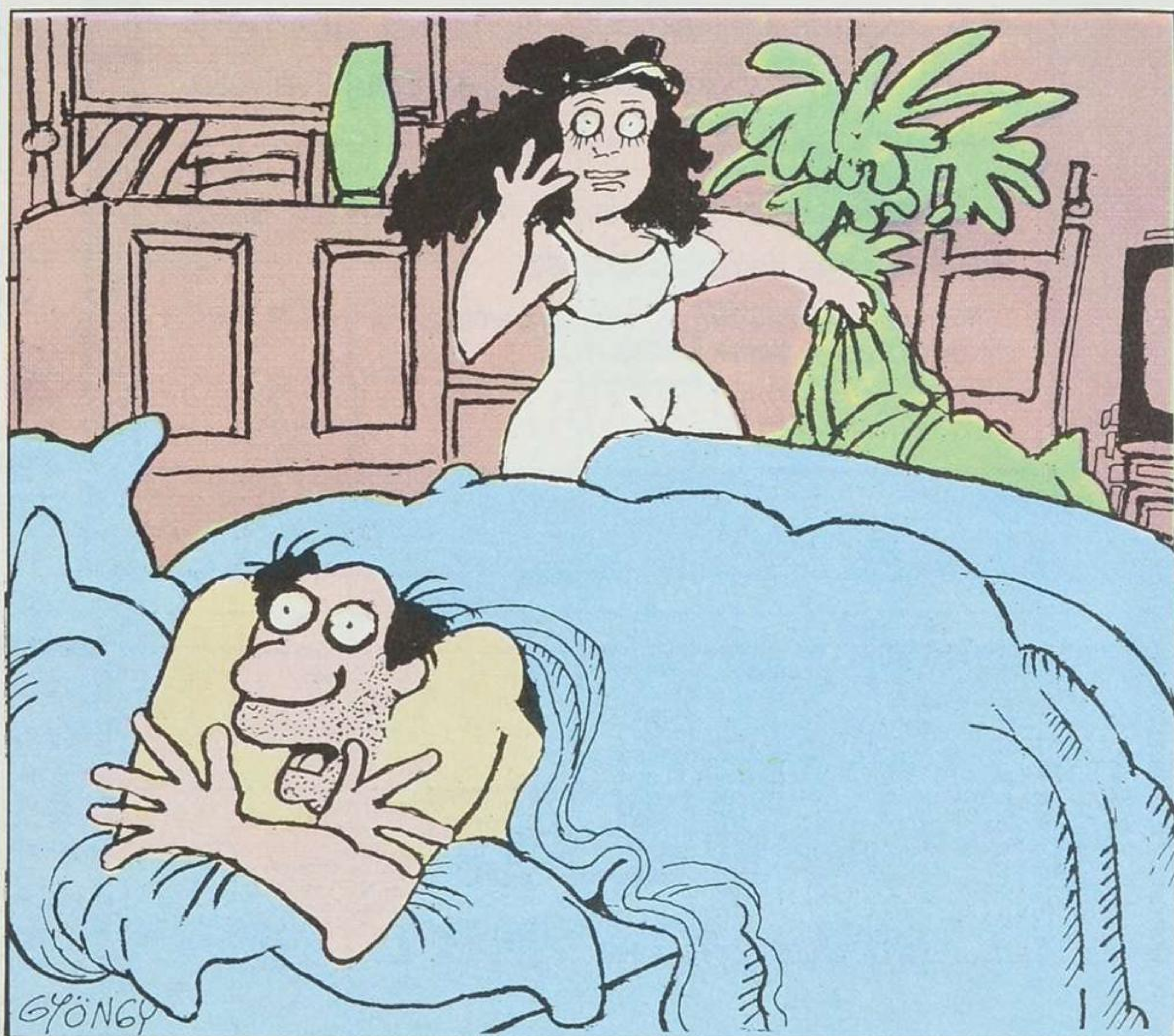

– Majd visszajövünk apuciért, de most fáradt, nincs kedve velünk jönni!

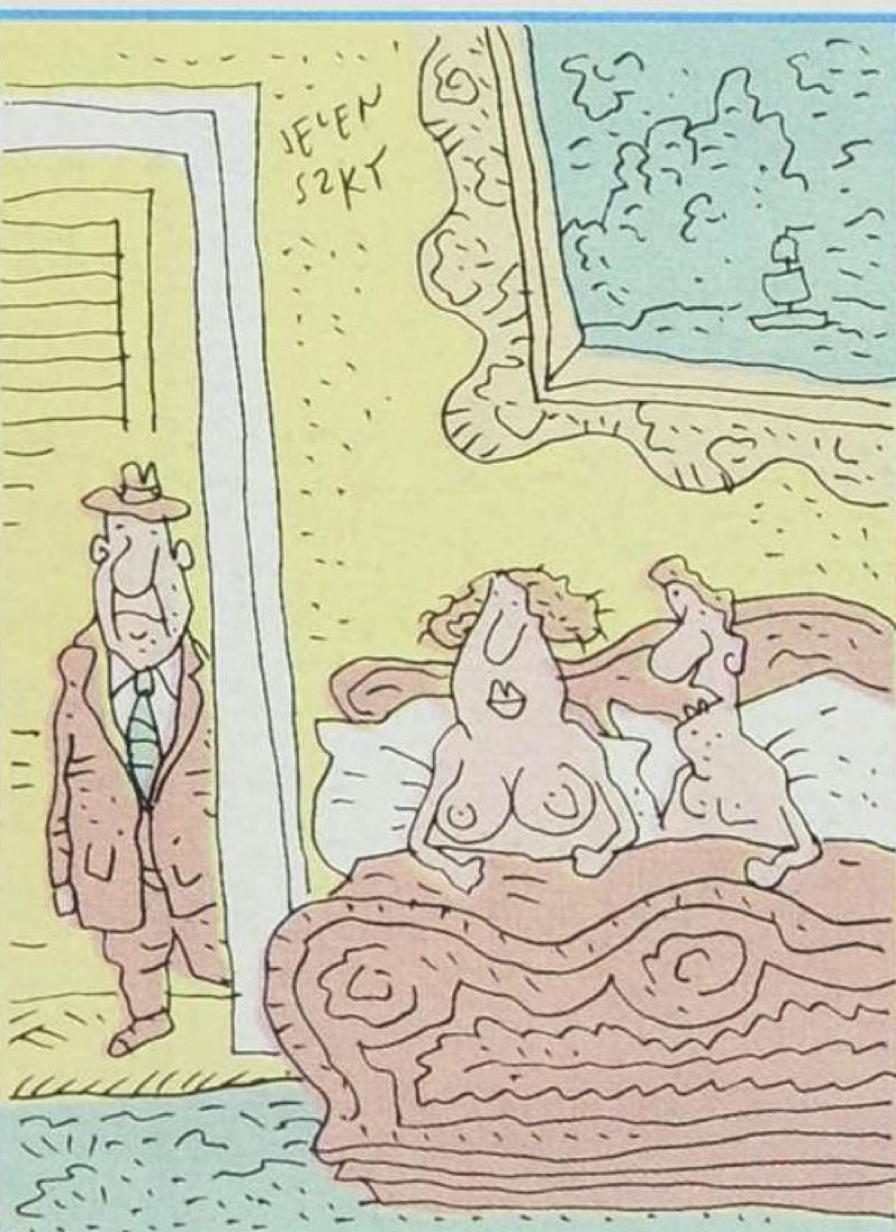
ZAJÁRTALOM

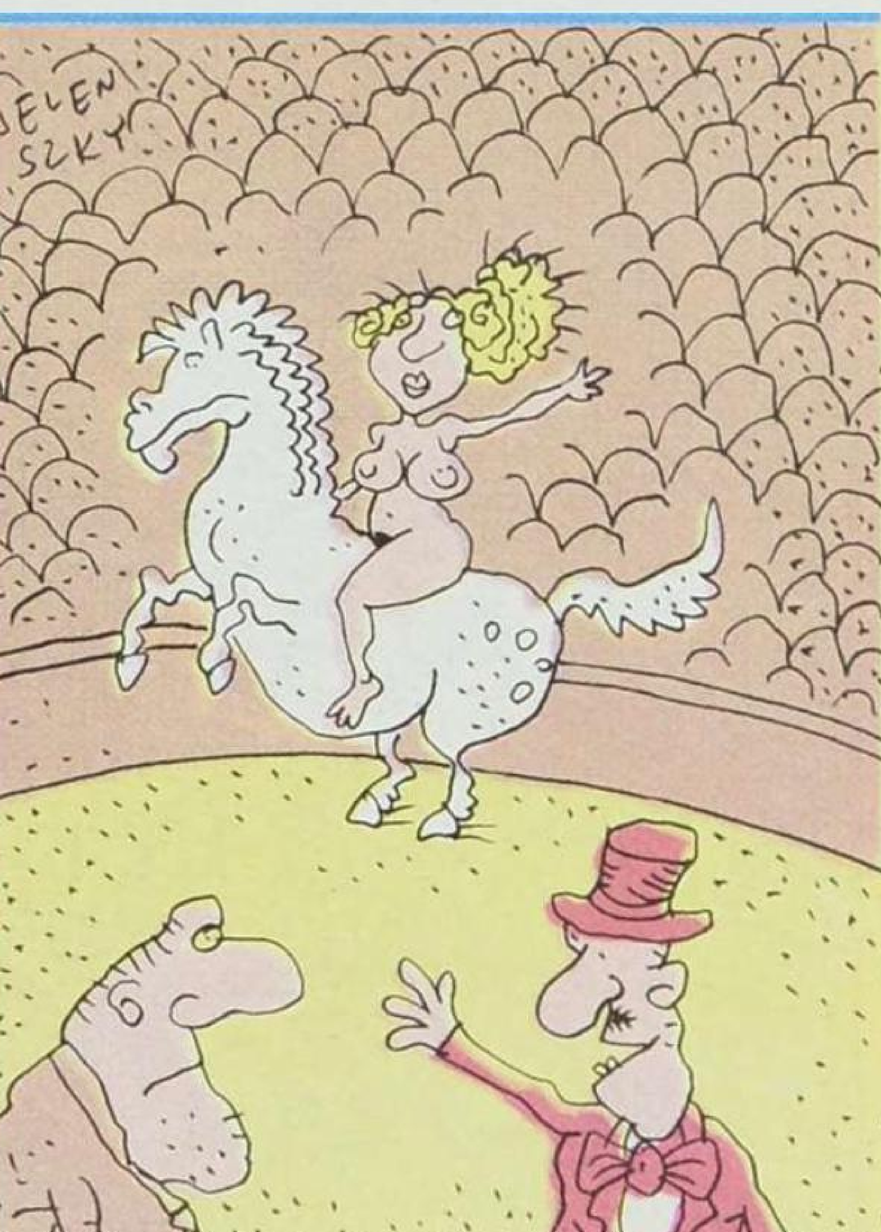
„EGY ASSZONY ILLATA"

– Remélem, ma már nem füstölt halat csomagoltatok a kft.-ben...

– Rövidesen elválik, hogy a férjed csak szavakban képviseli a liberális érdekeket vagy tetteiben is?

– Arra gondoltam, főnök, hogyha betesszük ezt a számot, akkor a cseperedő kamaszok sem pártolnak el a cirkusztól.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem önöknél a Ludas Matyi című hetilapot ...... példányban ...... előfizetési időszakra.

....

Megrendelő neve

....

....

....

Pontos címe

Előfizethető bármely postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel utca 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással.

Előfizetési díj negyedévre: **327 Ft,** fél évre: **654 Ft,** egy évre: **1308 Ft.**

(Kedves előfizetőink! E megrendelőlapot a HELIR fenti címére szíveskedjenek elküldeni.)

HUMORBAN A MATYI A LUDAS!

SZILÁNKOK

OKOS KUTYA

– Rém okos a kutyám. Tegnap leküldtem egy Esti Hírlapért és újság nélkül jött haza.

– Hol itt az okosság?

– Tegnapelőtti számot akartak adni neki.

*

ŐSZINTESÉG

– Én nem szívesen mondok rosszat senkiről, de amikor olyan jól esik...

*

ILYEN IS VAN

– Tizenöt éve fizetek gyerektartást. Nem is bántana az ügy. De még nem volt dolgom nővel.

*

KÍNAI ÉTTEREM

– Ebbe a kínai étterembe szeretek járni. Itt főzik a legjobb magyaros halászlét.

*

VALLOMÁS

– Ha nem vagy mellettem, még örülni is tudok neked.

*

DON JUAN

– Somogy megyében már minden nővel jóban voltam. Most kénytelen vagyok átmenni Zalába.

*

MÉLYALVÓ

– Halló! Telefonébresztő szolgálat? Reggel hatkor, fél hétkor, hétkor és fél nyolckor keltsen!

GALAMBOS SZILVESZTER

BOLHAPIAC

Keresnek:
Elektromos mákdarálót, kisautót, kisvonatot, paplant, plédet, ágyneműt, faliszőnyeget, összecsukható sportkocsit, a Ludas Matyi példányait (1970–1980-ig), LEGO-t, női cipőt 38–39-es számban, a „Pesti Izé", a „Szabad Száj", a „Borsszem Jankó" bekötött, illetve egyes példányait.

Kínálnak:
Egy darab kombinált kisszekrényt, két darab kárpitozott fotelt, négy darab széket, ágyat, a Ludas Matyi évfolyamait (40 év), a Ludas Matyi bekötött példányait (1960–1986-ig), plakátokat, szépirodalmi és egyéb könyveket, cserép villanykályhát, olajkályhát, HÉRA 3. gázégőt, hősugárzót, golyós számológépet (70 × 125 cm), nagy méretű Mária képet aranykerettel, 12 szárnyú ablakot (190 × 210 cm), női ruhaneműt, közepes termetre, emeletes víkendágyat, téli-nyári gyermekholmit.

●

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 98-as melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Bikádi Kereskedelmi és Szolgáltató Bt, Enyedi Könyv- és Lapterjesztő Bt, Extra Hír Kft., Futár Bt, Passz GMK, RH+Bt, R. Pressz Hírlap- és Könyvterjesztő Kft.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/16-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles. **Brazília:** Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Amikor Szendrő József a pécsi színházat igazgatta, volt egy színésze, aki kétmondatosnál nagyobb szerepet soha nem kapott. Egy olvasópróba után ez a színész bekopogtatott az igazgatói irodába.

– Direktor úr kérem, az új darabban megint csak két mondatom van.

– Tudom, fiam.

– Kérem, én elolvastam a darabot. Szerintem ez a figura mondhatna akár tíz mondatot is!

– Igaza van, mondhatna – válaszolta Szendrő –, csak ... (befejezés az ábra fő soraiban.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: április 27.

KÖZSÉG SZOBOSZLÓ MELLETT
A NAP HUSZONNEGYED RÉSZE
ÁRAMKÖZVETÍTŐK
FOGKRÉM-MÁRKA
A VÁLASZ BEFEJEZŐ RÉSZE
ATOMI TÖMEGEGYSÉG (RÖV.)
TALAJMŰVELŐ ESZKÖZ
SZÁRMAZÁS
RICHARD STRAUSS OPERÁJA
EGY ... ÉS MÁS SEMMI (SLÁGER)
NOBEL-DÍJAS FR. ÍRÓ (CLAUDE)
ÉLMÉNY RÉSZE!
... ASTRA
ÚJSÁGÁRUS KÍNÁLJA
... PACINO
SZÁNDÉKOZÓ
SZENDRŐ JÓZSEF CSÍPŐS VÁLASZÁNAK ELSŐ RÉSZE
... RILKE (OSZTRÁK KÖLTŐ VOLT)
ZENESZERZŐ (BÉLA)
KIÜTÉS
ÍRÓ V. (FERENC)
BEC. DÁNIEL
FEHÉR, MINT A ...
IPARI, RÖV.
BIRTOKÁBA JUT
ERDEI GOMBA
TÖRÖK VEZÉR V.
VÍG BETŰI
CIVAKODÓ
IDŐMÉRŐ
...SZARKA
CRNA ... (MONTENEGRO)
EMELETES BÚZATÁROLÓ
KICSODÁT?
... HANGSZER
TOLLTOK ANYAGA
VISSZALES!
"ITT AZ..., FORGASSÁTOK": KÖLCSEY
...KÖTÉS
FR.FILMSZTÁR (ALAIN)
CREMONA FOLYÓJA
HUSÁNG
AZ SZTK ELŐDJE V.
MALOMFÉLE
ÉN, A ... (ASIMOV)
...GIBSON (SZÍNÉSZ)
SÁLVÉGEK!
BÍRÓ FÚJJA
MARADNI KÉNYSZERÜL
HANG NÉLKÜL MÉR!
ELTÁVOLÍTÓ
KÖZÉPEN HAJÍT!
... FŐ (BALATONI KÖZSÉG)
... HAL
... CORBUSIER
FÉRFISZÓLAM
SIR THOMAS MORE MŰVE
KOSZTOLÁNYI MÚZSÁJA
KÉPKERET
STARTOLÓ
CSEH FFINÉV
DÉL-AM. PAPAGÁJ
CSENVE MEGSZEREZNI
IGAZ
MÉG NINCS 24 ÓRÁS
... NE VA PLUS
SZÜLŐ
TAPOLCA BARLANGJA
TIK-...
TALMI
...FOK (BALATONI VÁROS)
NEWTON
... MANS (FR.AUTÓVÁROS)
ILYEN ÁLLAT A GŐTE
TE ÉS Ő
OLDAL, RÖV.
NOTA BENE, RÖV.
DÍSZES ÉPÜLET
PL. A TÖLGY
...MARS (EREDJ INNEN!)
ANNO
A DUNA MELLÉKFOLYÓJA
TEMPUS
SZEGEDI ... (SZÍNÉSZNŐ)
ÉRTELMETLEN, OKTALAN

A 13. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„– Kérek egy elsőosztályú jegyet Mátészalkára."

Dedikált könyvet nyertek:

Bori Béláné,
5000 Szolnok
Borné Hercegh Ilona,
2377 Örkény
Tomanicz Márta,
2800 Tatabánya
Varga Attila,
3342 Egercsehi
Lenkey Balázs,
3527 Miskolc
Dr. Sigora Bálintné,
7100 Szekszárd
Rusznák Viktor,
2700 Cegléd
Reinisch Tiborné,
8636 Balatonszemes
Szalóky Éva,
1055 Budapest
Sántha Gyuláné,
7633 Pécs

A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

WÉBER TAMÁS:

KIS FANYAR NÉVRAJZ

(Medveszorgalmú névmagyarázónk téli álmából ocsúdván rögvest fölkereste szerkesztőségünket, hogy elbrummogja nékünk legfrissebb kutatásainak eredményeit. Íme:)

SZENTES:

A XV. század közepén, amikor a vallás még igen erősen meghatározta az egyszerű emberek cselekedeteit, egy aprócska, Tisza-menti településen furcsa baleset történt. A templom felé poroszkáló pap lova a nagy hőségben megszomjazott, s a derék csuhás a Tiszához kanyarodott véle, hogy az szomját olthassa. A meredek parton azonban az elcsigázott jószág nagyot botlott, pedig négy lába volt, s belecsúszott a vízbe. Szerencsére a közelben tüsténkedő földmívesek segítettek partra húzni a paripát. A hálás pap megkérdezte az istenfélő jobbágyokat, mivel viszonozhatná jóságukat. Azok papirosra rótt varázsigét kértek tőle, hogy házaikból elűzhessék a gonoszt. Szegény papunk azonban nem tudott írni, így csupán egyetlen betűt kanyarintott a pergamenre, s megáldotta azt. A helybéliek oly nagy becsben tartották e szent S-t, hogy településüket is róla nevezték el Szentesnek.

CSÁSZÁRTÖLTÉS:

Történetünk egy nagyszájú huszárról és egy bölcs parasztemberről szól. A vitéz Mária Terézia seregében szolgált, s a háta megett Háry János legjobb tanítványaként emlegették. Egyszer hazalátogatott szülőfalujába, s első útja a kocsmába vezetett. Poharazgatás közben arról mesélt a tátott szájú falusiaknak, hogy miként végzett a háromfejű griffmadárral, hogyan hódította vissza a burkus királytól az aranypalotát, s miképpen csinált morzsát a szerecsen császárból. A sarokban pöfékelő Mihál bá' megszívta csibukját, majd imígyen szólott: „Szép, amit elmondott, vitéz uram. Maga császárt ölt... És? Nálam viszont hármat fialt a bornyú!" Abbiza, hümmögték a helybéliek, s legott elkeresztelték falujukat Császártöltésnek.

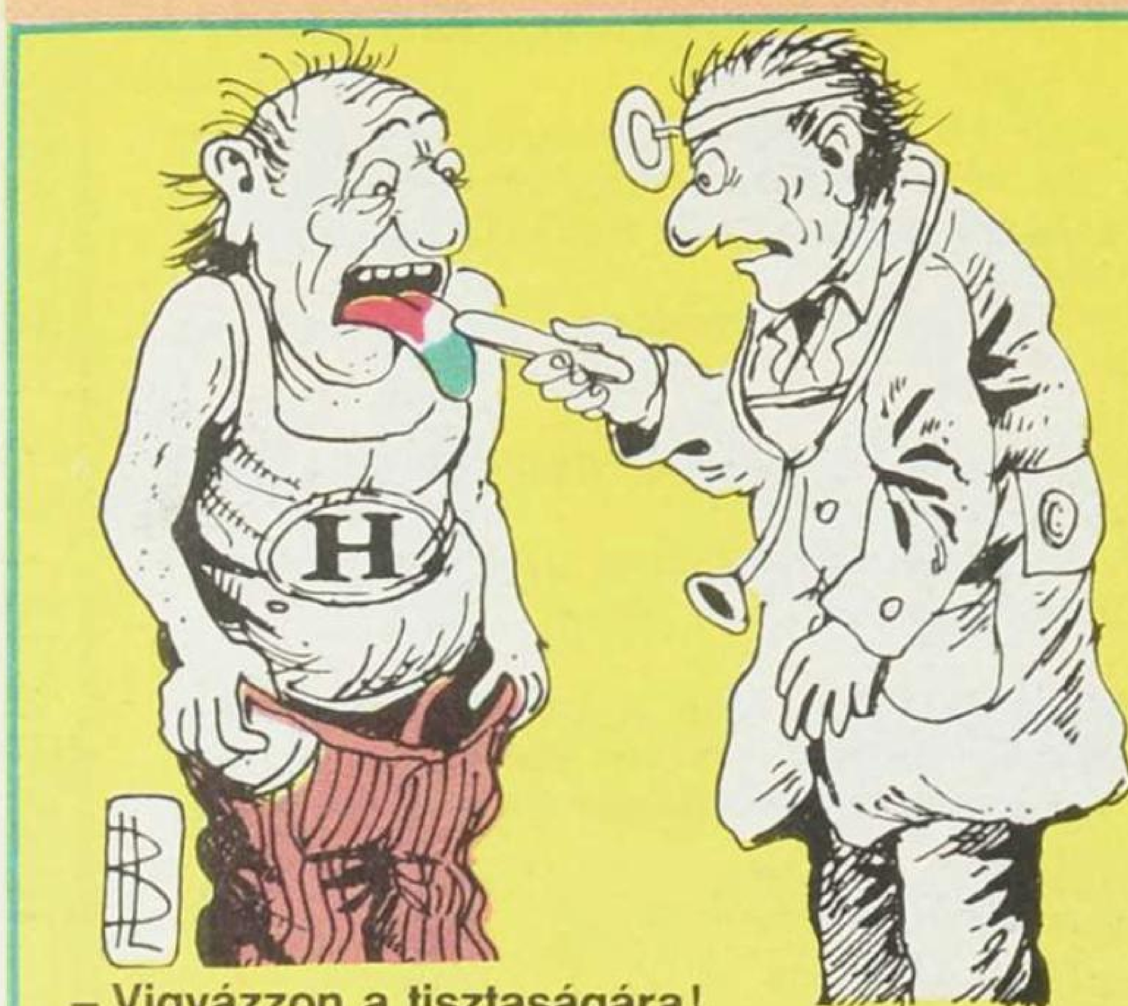
NAGYKANIZSA:

Már fél Dunántúl hangos volt Izsa legény nevétűl! A lányos anyák szívükhöz kaptak ijedtükben, az apák pedig vasvillához, ha Izsa legény közeledett. Ugyanis igen-igen szerette a hamvas fehérnépet az ebadta. Jóképű siheder volt, bolondultak érte a lányok. Egy kivételével. S ez az egy bosszút forralt a sok leszakajtott virágszál nevében. Elhíresztelte hát, mit nem adna, ha egyszer karjaiba zárhatná Izsa legényt. Mivel a hír gyorsabb a szélnél, harmadnap a leány ajtaján Izsa legény kopogtatott:

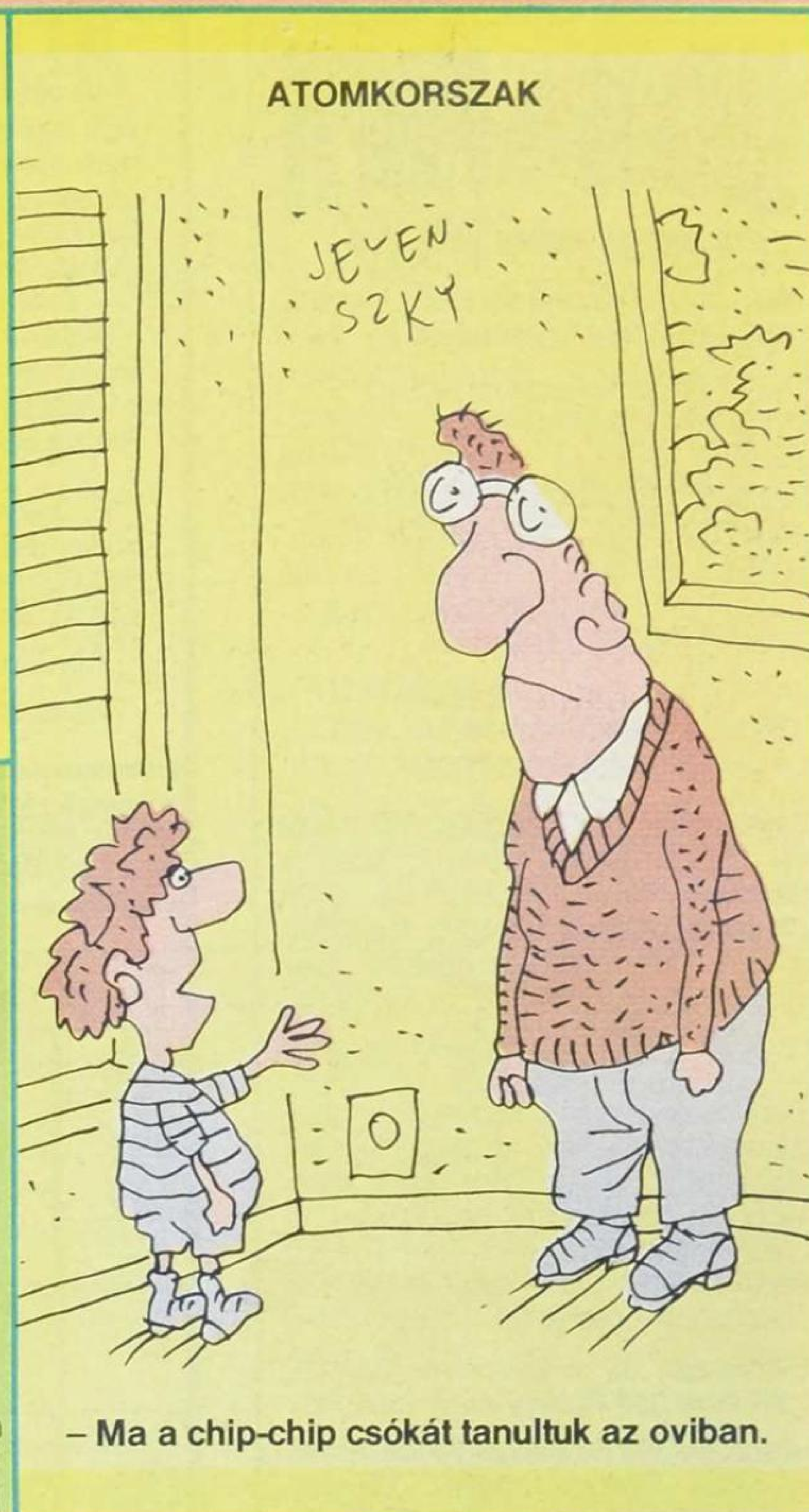
– Eljöttem érted, édes rózsám, hogy megszöktesselek...

– Szökteted ám a jobbszélső haverodat egy negyven méteres átadással! – toppantott a leány, s a keményfa pitykehabaróval ágyékon billentette a legényt. – Na, most légy olyan nagy kan, Izsa!

(A történeti hűség kedvéért még elmondjuk, hogy később Izsa legény feleségül vette a lyányt, s boldogan éltek Nagykanizsán, míg meg nem haltak...)

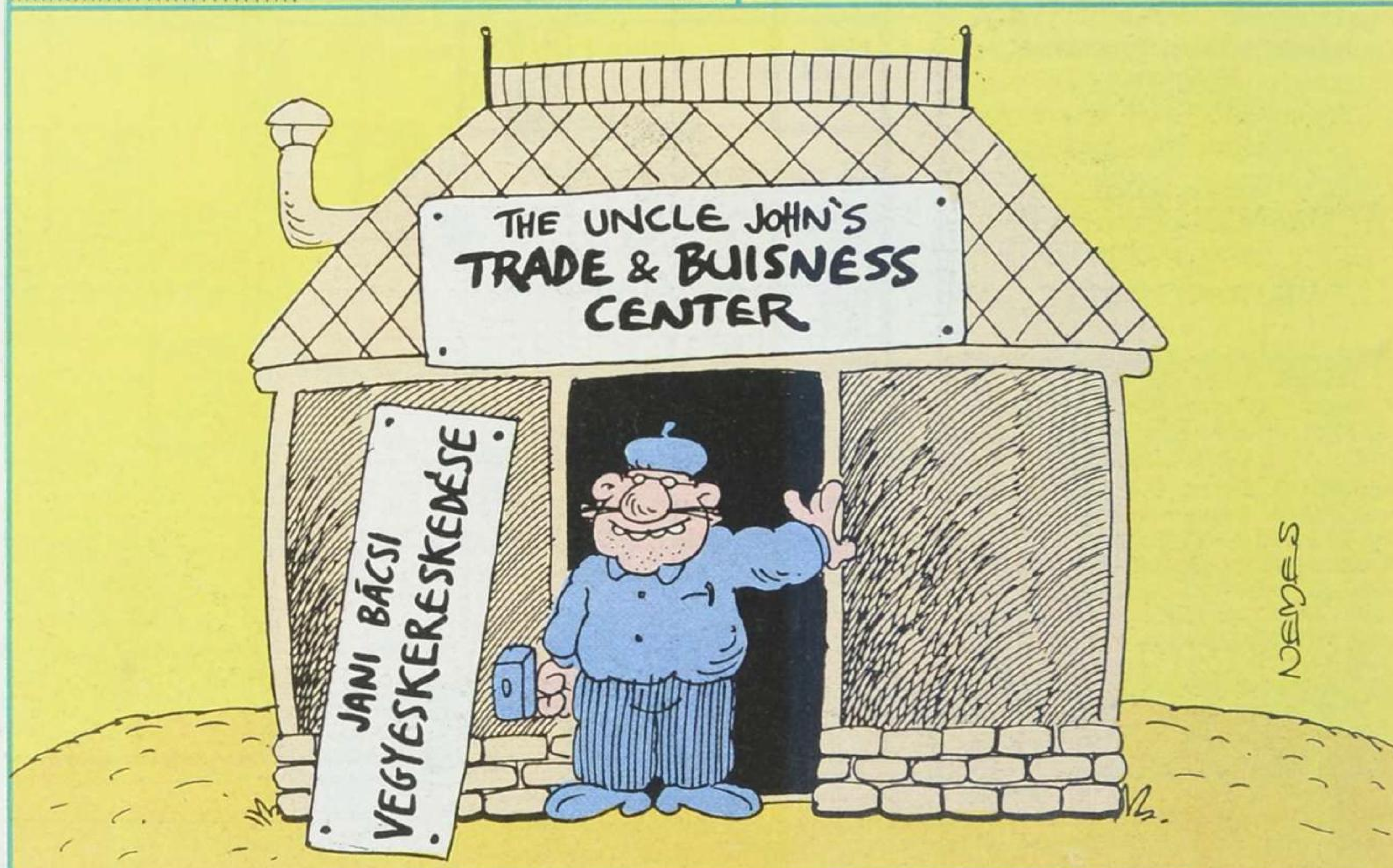

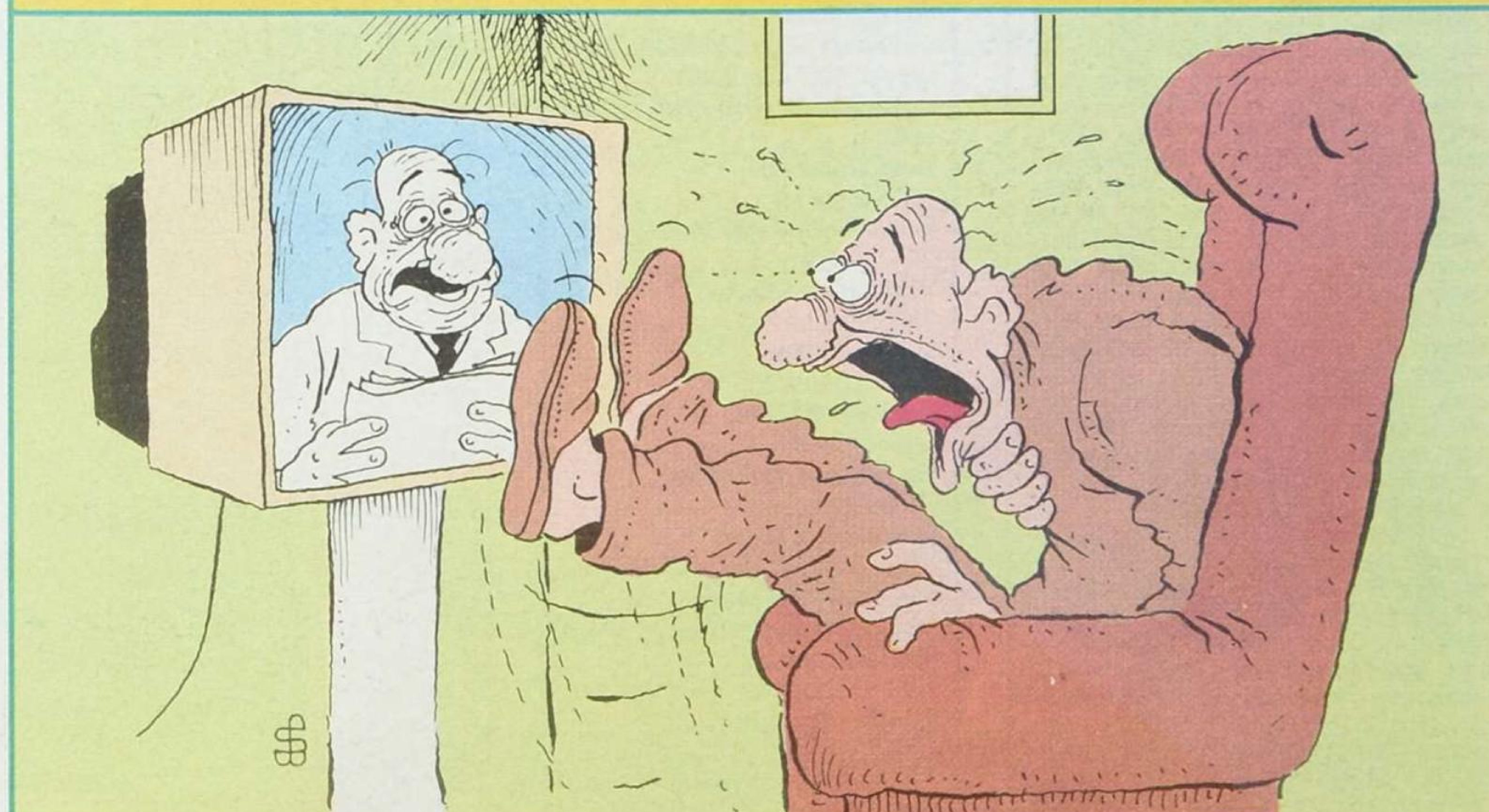
– Vigyázzon a tisztaságára!

– Ma a chip-chip csókát tanultuk az oviban.

– És most a MAGYAR NYELV HETE címü ünnepi műsort közveticcsük önöknek.